

DELO življenje

ZAJEC ALFONZ
LOŠKA C. 56

4226 ŽIRI

BE3
JUNIOR

Iz vsebine:

Oblikovanje v Alpini med leti od 1969 do 2004 – Razstava kot spremljevalna prireditev mednarodnega 19. bienala industrijskega oblikovanja

Jure Miklavc Oblikovalec leta – priznanje je bilo podeljeno za našo tekaško in smučarsko obutev

V začetku decembra smo pričeli tudi s prodajo kupcu prilagojene smučarske obutve – kupcem je na ta način na voljo moški čevelj Challenger in ženska Lynnea

Večkratni svetovni in olimpijski prvak Thomas Alsgaard na delovnem obisku v Alpini

Otroški smučarski čevelj Be3 - nove ideje in nov slog smučanja

Zaposleni – energija podjetja

Predsednik uprave mag. Andraž Kopač

Rožo je potrebno stalno zalivati, da lahko živi in cveti vse dni v letu. Na ta način ji dodajamo energijo za nadaljnje življenje. Tako kot rastline tudi človek potrebuje energijo za življenje in razvijanje. Mogoče primerjava živih bitji s podjetjem ni najboljša, pa vendarle. Tudi podjetje je živ sistem, v katerem se vedno nekaj dogaja in ki se mora prilagajati. Za svoj razvoj pa tako kot živa bitja rabi energijo.

In kje podjetje dobi energijo? Za stroje jo zagotovi elektrika. Toda stroji brez ljudi, ki bi znali z njimi upravljati, so pravzaprav neuporabni. Zato so ljudje najpomembnejša energija, ki jo podjetje potrebuje za svoj razvoj in napredek.

Vsak od nas prispeva in vloži del svoje energije v delo, ki ga opravlja. Tudi med pogovori s sodelavci se ustvarja energija. Nastajajo nove ideje, rešujejo se problemi in odpravljajo nepotrebne napake. Vse to zaradi našega komuniciranja in prenašanja energije drug na drugega.

Včasih se znajdemo v situaciji, ko imamo občutek, da se vrtimo stalno v istem krogu, da ni napredka, da se stvari odvijajo na enak način. Ko se tega zavemo, je čas, da nekaj naredimo in premislimo, kaj lahko sami prispevamo, da se rešimo iz začaranega kroga. Vodstvo v takem primeru lahko priskoči na pomoč tako, da oblikuje nove time ali v oddelku zaposli novega delavca. S tem se zelo verjetno oblikuje nova energija, ki bo pomagala pri nadaljnji rasti podjetja. V zadnjem obdobju se je v Alpini zaposlilo kar nekaj mlajših sodelavcev, nadebudnih, polnih energije, svežih idej in želje, da pokažejo, kaj so se do sedaj naučili. Skupaj z izkušnjami in znanjem dolgoletnih sodelavcev to lahko pomeni zelo pozitivno energijo za razvoj posameznika in podjetja. Iščejo se nove in lažje poti za reševanje problemov.

Zdi se mi, da vse prevečkrat čutimo negotovost pred nečem novim, pred spremembami, kar je največkrat povsem odveč. Osredotočiti se je potrebno na to, kako bi lahko najbolje in najučinkoviteje uporabili novo energijo, ki so jo novinci prinesli s sabo. To bo dalo energijo tudi nam samim in skupaj se bomo učili ter spoznavali nove poglede in ideje, na katere sploh nismo pomislili. Poizkusimo izrabiti naboj, ki so ga novi sodelavci prinesli s seboj in to bo bogatilo tako nas zaposlene, kot tudi podjetje.

O ljudeh, njihovi energiji in prijateljstvih se bo veliko govorilo tudi v času, ki je pred nami. Božični in novoletni prazniki so vedno priložnost, ko se srečamo s tistimi, ki predstavljajo pomemben del v našem življenju. Med prazniki vam želim čim več prijetnih srečanj v krogu najbližjih. V Novo leto pa zakorakajte s polno mero zdravja, veselja in sreče. Zagotovo se bomo v prihodnjem letu srečali napolnjeni z energijo, ki bo nas in naše podjetje vodila do novih uspehov.

Mag. Andraž Kopač

KAZALO	str.
Oblikovanje v Alpini med leti od 1969 do 2004	4
Razvoj oblikovanja v Alpini med leti od 1969 do 2004	5
Milan Herzog – oblikovalec, ki je s svojim znanjem mnogo prispeval k razvoju smučarske obutve v Alpini	6
Jure Miklavc Oblikovalec leta – priznanje je bilo podeljeno za našo tekaško in smučarsko obutev	8
Marko Kavčič, vodja vzdrževalne službe – letošnje investicije so uspešno zaključene	9
Novi sprejemni prostori	11
Obrata na Colu in v Gorenji vasi sta 30. septembra dokončno prenehala z obratovanjem	12
Alpina CRO - Prenovljena prodajalna v Zadru ter nove prodajalne v Makarski, Metkoviću in Osijeku	12
V začetku decembra smo pričeli tudi s prodajo kupcu prilagojene smučarske obutev – kupcem je na ta način na voljo moški čevlji Challenger in ženska Lynnea.	14
Večkratni svetovni in olimpijski prvak Thomas Alsgaard na delovnem obisku v Alpini	15
Ole Einar Bjordalen bo nove uspehe dosegal z Alpininimi tekaškimi čevlji	16
Be3 in kupcu prilagojeno moško in žensko smučarsko obutev smo predstavili tudi na tiskovni konferenci	17
Veslača Iztoka Čopa zanima tudi tek na smučeh	17
Novice	18
Otroški smučarski čevlji Be3 - nove ideje in nov slog smučanja	19
Kako nastaja smučarski čevlji	20
Stroj za dvokomponentno brizganje – nova pridobitev v oddelku termoplastov	22
»Imamo delavce, ki obvladajo tehnologijo, materiale in ki so vajeni dela.« pravi vodja termoplastov Ciril Vidmar	22
Služba za tržno komuniciranje	23
Delavci meseca	25
Kadrovske novice	31
V slovo	32
Tudi to je Alpina	33
Zanimivosti kraja	34

KOLOFON:

Delo življenje je glasilo
Alpine, d.d., Žiri.

Jožica Kacin, glavna urednica in
Neža Kopač, odgovorna urednica.

Fotografije: Jožica Kacin in
Klemen Možina

Naklada: 1.800 izvodov

Priprava na tisk: Repro-Print d.o.o.

Tisk: Tisk Žnidarič

*Kljubuj usodi, mož sam svoj bodi! Karkoli naj se ti zgodi,
usode gospodar si ti. Si ti!*

*Če res, če cel si mož in svoj in nje gospod ti boš. Usode ni.
Usoda svoja, to si ti!*

(Simon Gregorčič)

Sposodimo si verze našega pesnika Simona Gregorčiča. Primerni so tudi za naš prednovoletni čas, obdobje, ko vsako leto znova delamo načrte in obljube in si izrekamo dobre želje. V teh razmišljanjih se dotaknemo tudi usode. Verjamemo vanjo ali ne? Kakorkoli že. »Kljubuj usodi,« pravi pesnik. »Karkoli naj se ti zgodi, usode gospodar si ti.« Če bomo razmišljali tako kot pesnik in bomo znali dogodke, ki nam bodo prišli nasproti, obrniti v svoj prid, bomo lahko na koncu leta z zadovoljstvom ugotavljali, da je za nami uspešno leto.

2004 se počasi poslavlja. Gotovo se bomo strinjali, da je hitro minilo. Je bilo uspešno, srečno? Vsak bo o tem razmišljal sam. Tako v zasebnem življenju kot za podjetje velja, da bo presoja temeljila tudi na tem, kar nam je uspelo dobrega narediti. Pa ni rečeno, da je vse v dobičku. Velikokrat je pomembna tudi druga plat. Predsednik uprave v svojem razmišljanju govori o energiji podjetja, o združitvi moči vseh, ki ustvarjamo Alpino. V časopisu govorimo tudi o naših preteklih dosežkih. Prav je, da se spominjamo nanje. Tudi naša pretekla dejanja nas bogatijo in dvigajo našo samozavest ter nam dajejo elan za nove zagone in dosežke. V letu, ki odhaja, smo v Alpini naredili nekaj odločilnih korakov. Tudi vnaprej so načrti zastavljeni optimistično in ne bodo lahko dosegljivi.

»Zavedal sem se, da bom v življenju lahko kaj dosegel le, če bom agresiven. Moral sem se začeti boriti. Ne verjamem, da se lahko kaj doseže s pasivnostjo. Vem, da je strah ovira za nekatere ljudi, zame pa je iluzija,« je ob neki priložnosti dejal Michael Jordan, profesionalni košarkar.

Če se bomo tudi mi držali njegovih načel, bomo naslednje leto, ko bomo delali obračun, lahko ugotavljali, da nam je uspelo. Kot je uspelo in še vedno uspeva Thomasu Alsgaardu, tekaču na smučeh, sedaj pa strokovnemu sodelavcu norveške tekaške in biatlonske reprezentance. Svojo zmogovalno pot je začel v naših tekaških čevljih, po zaključeni tekmovalni karieri pa postaja naš sodelavec pri razvoju tekaške obutve. Tako kot se vsak dan znova dokazuje tekmovalec Ole Einar Bjordalen, ki od letošnje sezone tekmuje v naših čevljih. O obeh pišemo tudi v današnjem časopisu. O njima in še o marsičem. Preberite!

Upamo, da vam bodo tudi vrstice iz časopisa utrdile prepričanje, da se spleča potruditi in verjeti, da zmoremo. Seveda pa lahko to storimo le tako, da združimo svoje moči in prispevamo k skupnemu cilju.

Torej: S R E Č N O !

Sreča je, če zvečer zaspiš, na obrazu pa ti ostane smehljaj ...

Res je, da lahko srečo ujamemo le redkokdaj, ker se zelo rada izmuzne ...

Enkrat ti jo preženejo drugi, kdaj pa kdaj pa jo prestrašimo tudi sami ...

Čakati na srečo se le redko obnese ... srečo je treba poiskati ...

Najbrž bo treba skrbno pretakniti vse kote ... sreča je drobcena in prosojna ...

Oči pri iskanju ne bo dovolj ... kot pravi Mali princ, treba bo gledati s srcem ...

Jožica Kacin

Oblikovanje v Alpini med leti od 1969 do 2004 – Razstava kot spremljevalna prireditev mednarodnega 19. bienala industrijskega oblikovanja

V petek, 17. septembra je bila v Galeriji Doma gospodarstva na Gospodarski zbornici Slovenije odprta razstava razvoja oblikovanja Alpine med letoma 1969 in 2004. Razstava je bila ena izmed spremljevalnih prireditev mednarodnega bienala industrijskega oblikovanja BIO 19. Obutev je bila na ogled do 15. oktobra. Razstava je bila pripravljena v sodelovanju med Alpino, Sekretariatom BIO in Informacijsko dokumentacijskim centrom za oblikovanje pri Gospodarski zbornici Slovenije.

Najprej je spregovorila **vodja Informacijsko dokumentacijskega centra za oblikovanje Gospodarske zbornice Slovenije Maja Kržišnik**. Povedala je, da je bila povod za razstavo podeljena zlata medalja na BIO 18. Prejel jo je Jure Miklavc za oblikovanje naših tekaških čevljev CL. »Spominjam se, kako so se nabirali žetoni vseh mednarodnih strokovnjakov pred rdečimi tekaškimi čevlji, in veselja, ko so na koncu člani žirije ugotovili, da je nagrada podeljena mlademu slovenskemu oblikovalcu in uveljavljenemu slovenskemu podjetju,« je dejala. »Razstava je zasnovana kot pregled dosežkov in bo lahko še večkrat uporabljena tudi kot dokument bistvenih premikov v razvojnem delu Alpine. Tega ne bo moč več prezreti. Dana je osnova, ki obvezuje,« je nadaljevala. »Če želimo načrtno umestiti oblikovanje v razvojne in strateške usmeritve v podjetjih, ki potrebujejo konkurenčne izdelke, je potrebno najprej ustvariti prepoznavnost stroke oblikovanja. Rezultati niso vidni takoj. Do uspehov vodi dolga pot, ki si ne more več privoščiti

dolgi postankov ob samovšečnosti trenutnih uspehov. V poslovni odličnosti podjetja igra oblikovanje zelo pomembno vlogo, celostna podoba podjetja zajema številne dejavnosti, ki potrebujejo vizijo in vodenje, združuje oblikovanje proizvodov in storitev. Dizajn menedžment je danes še redko prisoten v našem poslovnem svetu, vendar izzivi, ki jih prinašajo poslovni cilji, zahtevajo načrtovano pozicioniranje in upoštevanje zahtev celostnega oblikovanja.

Današnja razstava je neke vrste osebna izkaznica podjetja in bi jo moralo pripraviti vsako podjetje, ki se zaveda pomena inovativnega razmišljanja pri svoji uspešnosti in ambicijah na svetovnih trgih,« je zaključila Maja Kržišnik.

Razstavi na pot je nekaj besed dodala tudi **sekretarka Bienala industrijskega oblikovanja Špela Šubic**. K temu, da je Alpina uspešno podjetje, je zagotovo pripomogla tudi skrb za uspešno oblikovanje. Alpina je sprejela izziv in upati je, da ji bodo sledili tudi drugi.

Predsednik uprave mag. Andraž Kopač je povedal, da v vsakdanjem življenju pogosto slišimo to in ono o dizajnu oziroma kako je oblikovanje postalo kultura našega bivalnega okolja. Tudi čevlji niso izjema. Danes si razvoj naše obutve težko predstavljamo brez sodelovanja oblikovalcev. Pogled v prihodnost nam narekuje, da nadaljujemo in še izboljšujemo dosedanje delo. V ta namen se nam bodo pridružili novi sodelavci, med drugimi tudi Rok Oblak, letošnji nagrajenec na Bienalu industrijskega

oblikovanja. Skupaj bomo ustvarili in razvijali izdelke, ki bodo v ponos tem, ki smo jih izdelali do danes,« je zaključil mag. Andraž Kopač in obiskovalce povabil na ogled razstave.

Sekretarka Bienala industrijskega oblikovanja Špela Šubic je bila pobudnica za odprte razstave. »Misel za izvedbo tega projekta se mi je porodila ob prejemu nagrade, ki so jo vaši tekaški čevlji prejeli na razstavi BIO pred dvema letoma. Zdelo se mi je primerno, da bi tako pomemben rezultat podjetja, ki je sodelovalo z mladim oblikovalcem, podrobneje izpostavili in predstavili njegove dosežke. Moj predlog je doživel ugoden odmev. V sodelovanju z ustreznimi službami Alpine in oblikovalci smo se odločili za predstavitev razvoja tekaške in smučarske obutve. Med tema dvema vrstama obutve so velike razlike, ki jih nismo mogli zanemariti. Odločili smo se, da na razstavi prikazemo tako eno kot drugo obutev,« je za naš časopis povedala Špela Šubic.

Nekaj besed je Špela Šubic namenila tudi pomenu oblikovanja. »Za podjetje je velikega pomena, da ima dobro oblikovane izdelke. Z dobro oblikovalsko rešitvijo ti pridobijo na dodani vrednosti. S tem se preseže osnovni namen izdelka, uporabnost. Rešitev mora težiti k čim večji uporabnosti, ne smemo pa pozabiti tudi na to, da je izdelek zanimiv tudi zaradi drugih lastnosti.«

Jure Miklavc, ki je zasnoval razstavo, sodeloval pri njeni postavitvi in izdelavi kataloga, je dejal, da je bila osnovna ideja razstave, da bi na enem nivoju povezali izdelavo in oblikovalske ideje. »Razstava je samo začetek in upam, da se bo zbirka nadgrajevala z novimi modeli. Je prikaz razvoja oblikovanja v Alpini in upam, da bo tudi v prihodnosti še priložnost za ogled. Razstavo sva zasnovala z Janom Jagodičem. Njegove elemente, ki jih je pripravil za sejem ISPO sva prenesla v galerijsko okolje. Vodilo ob razstavi je bilo s čim manjšimi stroški postaviti kakovostno razstavo. Mislim, da nam je to uspelo.«

Jožica Kacin

Ob odprtju razstave je spregovoril mag. Andraž Kopač, na levi Maja Kržišnik, na desni pa Špela Šubic.

KAZALO	str.
Oblikovanje v Alpini med leti od 1969 do 2004	4
Razvoj oblikovanja v Alpini med leti od 1969 do 2004	5
Milan Herzog – oblikovalec, ki je s svojim znanjem mnogo prispeval k razvoju smučarske obutve v Alpini	6
Jure Miklavc Oblikovalec leta – priznanje je bilo podeljeno za našo tekaško in smučarsko obutev	8
Marko Kavčič, vodja vzdrževalne službe – letošnje investicije so uspešno zaključene	9
Novi sprejemni prostori	11
Obrata na Colu in v Gorenji vasi sta 30. septembra dokončno prenehala z obratovanjem	12
Alpina CRO - Prenovljena prodajalna v Zadru ter nove prodajalne v Makarski, Metkoviću in Osijeku	12
V začetku decembra smo pričeli tudi s prodajo kupcu prilagojene smučarske obutve – kupcem je na ta način na voljo moški čevlji Challenger in ženska Lynnea.	14
Večkratni svetovni in olimpijski prvak Thomas Alsgaard na delovnem obisku v Alpini	15
Ole Einar Bjordalen bo nove uspehe dosegal z Alpininimi tekaškimi čevlji	16
Be3 in kupcu prilagojeno moško in žensko smučarsko obutev smo predstavili tudi na tiskovni konferenci	17
Veslača Iztoka Čopa zanima tudi tek na smučeh	17
Novice	18
Otroški smučarski čevlji Be3 - nove ideje in nov slog smučanja	19
Kako nastaja smučarski čevlji	20
Stroj za dvokomponentno brizganje – nova pridobitev v oddelku termoplastov	22
»Imamo delavce, ki obvladajo tehnologijo, materiale in ki so vajeni dela,« pravi vodja termoplastov Ciril Vidmar	22
Služba za tržno komuniciranje	23
Delavci meseca	25
Kadrovske novice	31
V slovo	32
Tudi to je Alpina	33
Zanimivosti kraja	34

KOLOFON:

Delo življenje je glasilo
Alpine, d.d., Žiri.

Jožica Kacin, glavna urednica in
Neža Kopač, odgovorna urednica.

Fotografije: Jožica Kacin in
Klemen Možina

Naklada: 1.800 izvodov

Priprava na tisk: Repro-Print d.o.o.

Tisk: Tisk Žnidarič

*Kljubuj usodi, mož sam svoj bodi! Karkoli naj se ti zgodi,
usode gospodar si ti. Si ti!*

*Če res, če cel si mož in svoj in nje gospod ti boš. Usode ni.
Usoda svoja, to si ti!*

(Simon Gregorčič)

Sposodimo si verze našega pesnika Simona Gregorčiča. Primerni so tudi za naš prednovoletni čas, obdobje, ko vsako leto znova delamo načrte in obljube in si izrekamo dobre želje. V teh razmišljanjih se dotaknemo tudi usode. Verjamemo vanjo ali ne? Kakorkoli že. »Kljubuj usodi,« pravi pesnik. »Karkoli naj se ti zgodi, usode gospodar si ti.« Če bomo razmišljali tako kot pesnik in bomo znali dogodke, ki nam bodo prišli nasproti, obrniti v svoj prid, bomo lahko na koncu leta z zadovoljstvom ugotavljali, da je za nami uspešno leto.

2004 se počasi poslavlja. Gotovo se bomo strinjali, da je hitro minilo. Je bilo uspešno, srečno? Vsak bo o tem razmišljal sam. Tako v zasebnem življenju kot za podjetje velja, da bo presoja temeljila tudi na tem, kar nam je uspelo dobrega narediti. Pa ni rečeno, da je vse v dobičku. Velikokrat je pomembna tudi druga plat. Predsednik uprave v svojem razmišljanju govori o energiji podjetja, o združitvi moči vseh, ki ustvarjamo Alpino. V časopisu govorimo tudi o naših preteklih dosežkih. Prav je, da se spominjamo nanje. Tudi naša pretekla dejanja nas bogatijo in dvigajo našo samozavest ter nam dajejo elan za nove zagone in dosežke. V letu, ki odhaja, smo v Alpini naredili nekaj odločilnih korakov. Tudi vnaprej so načrti zastavljeni optimistično in ne bodo lahko dosegljivi.

»Zavedal sem se, da bom v življenju lahko kaj dosegel le, če bom agresiven. Moral sem se začeti boriti. Ne verjamem, da se lahko kaj doseže s pasivnostjo. Vem, da je strah ovira za nekatere ljudi, zame pa je iluzija,« je ob neki priložnosti dejal Michael Jordan, profesionalni košarkar.

Če se bomo tudi mi držali njegovih načel, bomo naslednje leto, ko bomo delali obračun, lahko ugotavljali, da nam je uspelo. Kot je uspelo in še vedno uspeva Thomasu Alsgaardu, tekaču na smučeh, sedaj pa strokovnemu sodelavcu norveške tekaške in biatlonske reprezentance. Svojo zmogovalno pot je začel v naših tekaških čevljih, po zaključeni tekmovalni kariери pa postaja naš sodelavec pri razvoju tekaške obutve. Tako kot se vsak dan znova dokazuje tekmovalac Ole Einar Bjordalen, ki od letošnje sezone tekmuje v naših čevljih. O obeh pišemo tudi v današnjem časopisu. O njima in še o marsičem. Preberite!

Upamo, da vam bodo tudi vrstice iz časopisa utrdile prepričanje, da se spleča potruditi in verjeti, da zmoremo. Seveda pa lahko to storimo le tako, da združimo svoje moči in prispevamo k skupnemu cilju.

Torej: S R E Č N O !

Sreča je, če zvečer zaspiš, na obrazu pa ti ostane smehljaj ...

Res je, da lahko srečo ujame le redkokdaj, ker se zelo rada izmuzne ...

Enkrat ti jo preženejo drugi, kdaj pa kdaj pa jo prestrašimo tudi sami ...

Čakati na srečo se le redko obnese ... srečo je treba poiskati ...

Najbrž bo treba skrbno pretakniti vse kote ... sreča je drobcena in prosojna ...

Oči pri iskanju ne bo dovolj ... kot pravi Mali princ, treba bo gledati s srcem ...

Jožica Kacin

Oblikovanje v Alpini med leti od 1969 do 2004 – Razstava kot spremljevalna prireditev mednarodnega 19. bienala industrijskega oblikovanja

V petek, 17. septembra je bila v Galeriji Doma gospodarstva na Gospodarski zbornici Slovenije odprta razstava razvoja oblikovanja Alpine med letoma 1969 in 2004. Razstava je bila ena izmed spremljevalnih prireditev mednarodnega bienala industrijskega oblikovanja BIO 19. Obutev je bila na ogled do 15. oktobra. Razstava je bila pripravljena v sodelovanju med Alpino, Sekretariatom BIO in Informacijsko dokumentacijskim centrom za oblikovanje pri Gospodarski zbornici Slovenije.

Najprej je spregovorila **vodja Informacijsko dokumentacijskega centra za oblikovanje Gospodarske zbornice Slovenije Maja Kržišnik**. Povedala je, da je bila povod za razstavo podeljena zlata medalja na BIO 18. Prejel jo je Jure Miklavc za oblikovanje naših tekaških čevljev CL. »Spominjam se, kako so se nabirali žetoni vseh mednarodnih strokovnjakov pred rdečimi tekaškimi čevlji, in veselja, ko so na koncu člani žirije ugotovili, da je nagrada podeljena mlademu slovenskemu oblikovalcu in uveljavljenemu slovenskemu podjetju,« je dejala. »Razstava je zasnovana kot pregled dosežkov in bo lahko še večkrat uporabljena tudi kot dokument bistvenih premikov v razvojnem delu Alpine. Tega ne bo moč več prezreti. Dana je osnova, ki obvezuje,« je nadaljevala. »Če želimo načrtno umestiti oblikovanje v razvojne in strateške usmeritve v podjetjih, ki potrebujejo konkurenčne izdelke, je potrebno najprej ustvariti prepoznavnost stroke oblikovanja. Rezultati niso vidni takoj. Do uspehov vodi dolga pot, ki si ne more več privoščiti

dolgih postankov ob samovšečnosti trenutnih uspehov. V poslovni odličnosti podjetja igra oblikovanje zelo pomembno vlogo, celostna podoba podjetja zajema številne dejavnosti, ki potrebujejo vizijo in vodenje, združuje oblikovanje proizvodov in storitev. Dizajn menedžment je danes še redko prisoten v našem poslovnem svetu, vendar izzivi, ki jih prinašajo poslovni cilji, zahtevajo načrtovano pozicioniranje in upoštevanje zahtev celostnega oblikovanja.

Današnja razstava je neke vrste osebna izkaznica podjetja in bi jo moralo pripraviti vsako podjetje, ki se zaveda pomena inovativnega razmišljanja pri svoji uspešnosti in ambicijah na svetovnih trgih,« je zaključila Maja Kržišnik.

Razstavi na pot je nekaj besed dodala tudi **sekretarka Bienala industrijskega oblikovanja Špela Šubic**. K temu, da je Alpina uspešno podjetje, je zagotovo pripomogla tudi skrb za uspešno oblikovanje. Alpina je sprejela izziv in upati je, da ji bodo sledili tudi drugi.

Predsednik uprave mag. Andraž Kopač je povedal, da v vsakdanjem življenju pogosto slišimo to in ono o dizajnu oziroma kako je oblikovanje postalo kultura našega bivalnega okolja. Tudi čevlji niso izjema. Danes si razvoj naše obutve težko predstavljamo brez sodelovanja oblikovalcev. Pogled v prihodnost nam narekuje, da nadaljujemo in še izboljšujemo dosedanje delo. V ta namen se nam bodo pridružili novi sodelavci, med drugimi tudi Rok Oblak, letošnji nagrajenec na Bienalu industrijskega

oblikovanja. Skupaj bomo ustvarili in razvijali izdelke, ki bodo v ponos tem, ki smo jih izdelali do danes,« je zaključil mag. Andraž Kopač in obiskovalce povabil na ogled razstave.

Sekretarka Bienala industrijskega oblikovanja Špela Šubic je bila pobudnica za odprte razstave. »Misel za izvedbo tega projekta se mi je porodila ob prejemu nagrade, ki so jo vaši tekaški čevlji prejeli na razstavi BIO pred dvema letoma. Zdelo se mi je primerno, da bi tako pomemben rezultat podjetja, ki je sodelovalo z mladim oblikovalcem, podrobneje izpostavili in predstavili njegove dosežke. Moj predlog je doživel ugoden odmev. V sodelovanju z ustreznimi službami Alpine in oblikovalci smo se odločili za predstavitev razvoja tekaške in smučarske obutve. Med tema dvema vrstama obutve so velike razlike, ki jih nismo mogli zanemariti. Odločili smo se, da na razstavi prikazemo tako eno kot drugo obutev,« je za naš časopis povedala Špela Šubic.

Nekaj besed je Špela Šubic namenila tudi pomenu oblikovanja. »Za podjetje je velikega pomena, da ima dobro oblikovane izdelke. Z dobro oblikovalsko rešitvijo ti pridobijo na dodani vrednosti. S tem se preseže osnovni namen izdelka, uporabnost. Rešitev mora težiti k čim večji uporabnosti, ne smemo pa pozabiti tudi na to, da je izdelek zanimiv tudi zaradi drugih lastnosti.«

Jure Miklavc, ki je zasnoval razstavo, sodeloval pri njeni postavitvi in izdelavi kataloga, je dejal, da je bila osnovna ideja razstave, da bi na enem nivoju povezali izdelavo in oblikovalske ideje. »Razstava je samo začetek in upam, da se bo zbirka nadgrajevala z novimi modeli. Je prikaz razvoja oblikovanja v Alpini in upam, da bo tudi v prihodnosti še priložnost za ogled. Razstavo sva zasnovala z Janom Jagodičem. Njegove elemente, ki jih je pripravil za sejem ISPO sva prenesla v galerijsko okolje. Vodilo ob razstavi je bilo s čim manjšimi stroški postaviti kakovostno razstavo. Mislim, da nam je to uspelo.«

Ob odprtju razstave je spregovoril mag. Andraž Kopač, na levi Maja Kržišnik, na desni pa Špela Šubic.

Jožica Kacin

izdelek, ki ima kljub vedno novim trendom, dolgoletno tradicijo.

Vesel sem, da so pri snovanju in izdelavi Bambina sodelovali ljudje, ki so vedeli, da je pri tovrstni obutvi pomemben tudi dizajn. Posebno priznanje za nas je, da so Bambino kopirali tudi drugi proizvajalci in ga izdelali pod drugačnimi imeni. Tudi to je dokaz, da smo šli po pravi poti.

Delo življenje: Kako je prišlo do odločitve za Bambino?

Milan Herzog: Takrat ni bilo ustrezne ponudbe otroške smučarske obutve. Razmišljali smo, da je potrebno narediti obutev, ki bo čim bolj prilagojena otrokovim potrebam in zmožnostim. Čevlji naj bi bili udobni, topli, obuvanje in sezuvanje naj bi bilo čim bolj enostavno. Razmišljali smo tudi o tem, da čevlji ne sme biti predrag.

Otroški smučarski čevlji Bambino uspešno izdelujemo in prodajamo že štiriindvajset let.

Delo življenje: Je čevlji dolgo nastajal?

Milan Herzog: Od ideje do tega, da je model prišel na prodajne police, je preteklo približno dve leti.

Delo življenje: Bambino je bil vaš prvi vidnejši projekt. Zasnovali pa ste še veliko drugih smučarskih čevljev.

Milan Herzog: V času, ko sem sodeloval z Alpino, to je do leta 1986, smo naredili kar nekaj uspešnih projektov. Poleg Bambina je velik uspeh dosegel tekmovalni čevlji SR 84, zasnovan je bil čevlji z zadnjim vstopom Elite, Scorpio in še nekateri.

Sodeloval sem tudi pri oblikovanju treking obutve.

Delo življenje: SR 84 je bil čevlji, v katerem so naši tekmovalci posegali tudi po najboljših rezultatih. Grega Benedik je z njimi natopil na olimpijskih igrah v Sarajevu.

Milan Herzog: Eden izmed razlogov za izdelavo SR 84 so bile tudi olimpijske igre, ki so bile leta 1984 v Sarajevu. V tistem času je Alpina zelo uspešno sodelovala z našo smučarsko reprezentanco. SR 84 je nastajal v sodelovanju z Janezom Šmitkom, ki je velik strokovnjak na področju tekmovalnega smučanja. S svojim znanjem je veliko pripomogel, da je bil narejen čevlji, ki je po uporabnosti in kakovosti ustrezal zahtevam najboljših smučarjev.

Delo življenje: Kako se je začela vaša modelarska pot?

Milan Herzog: Začel sem kot čevljar. Toda vedoželjnost me je gnala naprej. Industrijskega oblikovanja sem se učil v Nemčiji. Pri tem in tudi pri nadaljnjem delu mi je prišlo znanje ročne izdelave obutve, ki sem se ga naučil kot čevljar, zelo prav.

Delo življenje: Specializirali ste se za oblikovanje smučarskih čevljev?

Milan Herzog: Sodeloval sem pri oblikovanju različnih modelov. Večji poudarek na smučarskih čevljih je bil splet življenjskih okoliščin. V začetku sedemdesetih let se je na področju smučarske obutve dogajalo veliko novega. Iz usnjene obutve smo začeli prehajati na plastične smučarske čevlje. Potrebno je bilo preiti na povsem nov način dela, uvesti novo tehnologijo. V Avstriji sem bil vodja modelirnice. Zanimal sem se za novosti. Spoznaval sem novosti in rešitve iz Avstrije, Nemčije, Italije. Tako so prihajale nove izkušnje.

Delo življenje: Začeli ste sodelovati z Alpino in svoje znanje prenašati v naše okolje.

Milan Herzog: Imel sem srečo, ker sem v Alpini naletel na sodelavce, ki so se zavedali pomembnosti napredka in sledili novostim. Sodobnejša tehnologija je tudi v Alpini vsak dan zahtevala nekaj novega.

Delo življenje: Je bil pri smučarskih čevljih poleg tehnologije in kakovosti dan poudarek tudi izgledu?

Milan Herzog: V sedemdesetih letih dizajn še ni bil tako pomemben element. Ob koncu sedemdesetih in v začetku osemdesetih se je to bistveno spremenilo. Na žalost veliko podjetij ni pravočasno spoznalo pomena izgleda izdelkov in tudi zato niso dosegli želenega uspeha. Oblikovalci smo se dolga leta trudili in zavzemali, da smo lahko uveljavili nove, sveže ideje.

Alpina je bila ena od svetlih strani naprednega razmišljanja. Vodstvo in strokovnjaki so pravi čas spoznali, da je dizajn zelo pomemben in mu namenjali tudi ustrezno pozornost. Vedno so bili pripravljeni za nove ideje. Mislim, da je tudi to eden izmed razlogov, da je Alpina danes uspešno podjetje, ki svoje izdelke prodaja na zahtevnih svetovnih tržiščih.

Delo življenje: Mislite, da ima izgled obutve vpliv na ceno, ki jo izdelek doseže na trgu?

Milan Herzog: Izgled ima pomemben vpliv. Obutev mora biti, poleg ustrezne funkcionalnosti in kakovosti, privlačna na pogled. Le tako pritegne kupce in le tako lahko doseže tudi ustrezno ceno.

Delo življenje: Kakšni občutki vas prevevajo ob razstavi Razvoja oblikovanja v Alpini, kjer so na ogled izdelki, pri katerih ste odigrali pomembno vlogo?

Milan Herzog: Vesel sem, ker so na enem mestu zbrani dosežki Alpine. Vesel sem tudi, da sem s svojim znanjem pripomogel k temu, da je vanje vtkano tudi nekaj mojega dela. Rad se spominjam dni, ko sem sodeloval z Alpino. Vesel sem, ker sem po dolgem času videl nekaj starih sodelavcev. Spominjam se sodelavcev iz razvoja, s katerimi smo se največkrat srečevali, pa tudi tistih iz orodjarne in ostalih oddelkov. Skupaj in sproti smo se učili. Z veliko dobre volje in ob podpori vodstva nam je marsikaj uspelo. Zavedam se, da brez sodelavcev in njihove pripravljenosti za sodelovanje in izvedbo novih zamisli, ne bi bilo uspešnega razvoja. To pomeni, da tudi ne bi bilo izdelkov, ki so Alpino in njeno obutev ponesli v svet.

Jožica Kacin

Jure Miklavc Oblikovalec leta – priznanje je bilo podeljeno za našo tekaško in smučarsko obutev

Oblikovalec Jure Miklavc, s katerim sodelujemo na področju oblikovanja, dokazuje, da trdo delo rodi tudi sadove. V zadnjem času je prejel že nekaj vidnejših nagrad. Ponosni smo, ker so to nagrade za našo obutev in je to tudi promocija izdelkov Alpine. Na prejšnjem, 18. Bienalu industrijskega oblikovanja je Jure Miklavc prejel Zlato medaljo za oblikovanje Alpininena tekmovalnega tekaškega čevlja CL. Za isti izdelek je prejel še Delovo nagrado za oblikovanje DIDA. Uspešno, večletno sodelovanje pri razvoju Alpininih izdelkov so opazili tudi člani strokovne komisije na Mesecu oblikovanja in našemu sodelavcu dodelili naziv Oblikovalec leta 2004.

Delo življenje: V zadnjih letih ste za oblikovanje Alpininih čevljev prejeli kar nekaj nagrad. Zadnja je bila Oblikovalec leta. Kakšna nagrada je to?

Jure Miklavc: Nagrada oblikovalec leta se podeljuje za celosten in inovativen pristop v procesu oblikovanja, za napredek in sodoben pogled na stroko. V letošnjem letu se jo podeljuje šele drugič. Je v sklopu Meseca oblikovanja in je nekakšen skupek celomesečnih aktivnosti na temo oblikovanja: od podelitve nagrade,

Jure Miklavc

razstav, oblikovalskih delavnic, do predavanj in forumov. Namen vsega je promocija oblikovanja tako pri gospodarstvu kot v širši javnosti.

Delo življenje: Za katero obutev ste jo prejeli?

Jure Miklavc: Na razpis sem oddal tekaške čevlje Racing CL, celotno Touring grupo, celotno Sport grupo in smučarske čevlje Challenger in Lynnea ter novi Be3. Komisija je posebej izpostavila Racing CL in Be3.

Delo življenje: Kakšen je izbor za sodelovanje oziroma, zakaj ste se odločili za sodelovanje?

Jure Miklavc: Oblikovalski poklic vsebuje tudi precej subjektivnega, zato je potrebno, da se dokazujemo na strokovnem področju. Nagrade so tako del oblikovalčeve kredibilnosti. Zaradi medijske atraktivnosti dogodkov pa se promovira tudi naročnik - Alpina in njeni izdelki. Osebnostno mislim, da so nagrade priznanje oblikovalcu in naročniku. Izdelek se vedno rodi iz sodelovanja.

Delo življenje: Dobili ste že nekaj nagrad za oblikovanje Alpininih izdelkov. Na prejšnjem 18. bienalu ste prejeli Zlato medaljo za oblikovanje tekmovalnega tekaškega čevlja CL. Za isti izdelek ste prejeli še Delovo nagrado DIDA. Sedaj ste postali Oblikovalec leta. S čim mislite, da prepričate žirijo. Kaj vpliva na to, da opazijo vaše oziroma naše delo in izdelke?

Jure Miklavc: Vsak oblikovalski natečaj je nekaj posebnega. Zelo je odvisno tudi od tega, kdo sedi v žiriji. Nekateri izbori temeljijo bolj na likovnosti, drugi na ekologiji, tretji so orientirani na funkcionalnost ... Izdelki, ki prihajajo v ožji izbor na natečajih, morajo vsekakor imeti nek presežek v kakovosti, so oblikovalsko na višjem nivoju. O zmagovalcih največkrat odločajo malenkosti.

Delo življenje: Čemu pri oblikovanju smučarske obutve posvečate največ pozornosti?

Jure Miklavc: Vsekakor je na prvem mestu funkcionalnost. Oblika ne sme postavljati uporabnosti pod vprašaj, kljub temu, da danes velja pravilo "Forma sledi emociji". Seveda je pomembna tudi likovnost. Ta del oblikovanja naj bi oblikovalci najbolj obvladali.

Bistveno za vsak izdelek je, da se zanj najprej zgradi koncept izhodišče. Šele nato lahko načrtujemo izdelek in proces seveda tudi kritično ocenjujemo: smo dosegli cilje ali ne? Na tak način se večajo možnosti uspeha izdelka na tržišču. Prioriteta pri oblikovanju je vse bolj prepoznavnost izdelkov: prepoznaven izdelek in blagovna znamka sta danes nuja za uspeh na tržišču. Z grajenjem blagovne znamke je nujno razvijati tudi koncept oblikovanja, oziroma hišnega stila. To je naloga, ki smo jo že malce načeli in nas čaka v prihodnosti.

Delo življenje: Da nastane dober smučarski čevelj je potrebno usklajeno delo več strokovnjakov. S kom sodelujete, kakšno je to sodelovanje in kako poteka?

Jure Miklavc: Ekipa, ki sodeluje pri nastajanju teh izdelkov, je številna. Če omenim le nekatere: vodja razvoja je Robert Križnar, ki je zaslužen za metodološko delo in ves napredek zadnjih let. On je naš "Jean Todt". Pri Otonu Žaklju se vse začne in konča, brez njega in njegovih fantov na "cimatronu" ne bi naredili ničesar. Izredno dobri so fantje iz modelne delavnice. Nepogrešljiv je Drago Kramperšek. Pri tekaških čevljih drži vse niti v rokah Janez Novak. Kot modelirja pri teh čevljih moram omeniti Emila Filipiča. Vse skupaj pa poteka pod budnim očesom direktorja programa športne obutve Borisa Marklja. Pri oblikovanju sodelujem tudi z Janom Jagodičem.

Oblikovanje je timska dejavnost in je del razvoja. Izdelki nastanejo v trikotniku med konstrukcijo in proizvodnjo, trgov in oblikovanjem. Če želimo na trg spraviti izdelek, ki bo presežen in ga bomo dobro tržili, je pogoj za to, sodelovanje čim več strokovnjakov. Naključnega uspeha ni.

Delo življenje: Kaj po vašem mnenju pridobi dobro oblikovan izdelek oziroma v našem primeru smučarski čevlji?

Jure Miklavc: Poglejmo Be3. Tu smo razvijali koncept dvojnosti: v čevlji smo vgradili racionalno in emocionalno kakovost. Glavna naloga pri oblikovanju čevlja je bila, kako racionalno kakovost kot je: funkcionalnost, udobje, zaščita, hoja ... povezati v celoto, ki bo prepoznavna, atraktivna in zanimiva za otroka. Oblika čevlja mora komunicirati z otrokom na emocionalni ravni.

Delo življenje: Ali slovenska podjetja po vašem mnenju dajejo dovolj poudarka oblikovanju?

Jure Miklavc: Različno. Podjetja, ki se ukvarjajo z izdelovanjem polizdelkov ali "lon" poslov oblikovanja verjetno ne potrebujejo. Oblikovanje pa potrebujejo podjetja, ki razvijajo lastno blagovno znamko in lastne izdelke. Če svoje izdelke tržijo v tujini, je zanje oblikovanje nuja. Preteklih deset let je bilo opazno manj sodelovanja, kar je razumljivo zaradi tranzicijskega obdobja. V zadnjem času se vse več podjetij odloča za oblikovanje

in grajenje blagovne znamke. Dolgoročno je to edina možnost.

Delo življenje: Gotovo so vaše misli usmerjene naprej. Kakšni so vaši načrti na področju oblikovanja v Alpini v prihodnje?

Jure Miklavc: Delamo na kar nekaj zanimivih projektih, o katerih se bo še veliko govorilo v prihodnje. Značilnost dela z Alpino so kompleksni izdelki, ki imajo veliko tehnoloških in cenovnih omejitev. Za oblikovalca to ni lahko delo, vendar prav zaradi tega tudi zelo zanimivo. *Jožica Kacin*

Marko Kavčič, vodja vzdrževalne službe - letošnje investicije so uspešno zaključene

V letu 2004 je bilo zaključenih kar nekaj pomembnih investicij. Najpomembnejša je bila nova skladiščna hala, ki je bila gradbeno dokončana februarja, uporabno dovoljenje pa je bilo izdano maja. Konec septembra so bili dani v uporabo novi sprejemni prostori v spodnjih prostorih poslovne stavbe. Pri obeh projektih je dejavno sodeloval vodja vzdrževalne službe Marko Kavčič.

»Delo na posameznih projektih se prične že veliko pred začetkom izvedbenih del. Prva faza je ugotovitev potrebe po investiciji. Večji projekti se običajno načrtujejo vnaprej. Sledi odločitev o izvedbi. Izdela se idejni projekt. To je zelo pomemben del, saj se v njem že izoblikujejo smernice za dokončno izdelavo glavnega projekta. Na tej stopnji je potrebno točno določiti zahteve, ki jih mora tako glede velikosti, funkcionalnosti in uporabnosti izpolnjevati objekt. Tež-

ko je dobiti pravega sogovornika, ki bi opredelil želje in potrebe novega objekta, ki morajo biti zajete v projektu. Pri izvedbi moramo paziti, da bomo zadostili vsem zahtevam dela in možnostim sedanjega časa, obenem pa stvar urediti tako, da bo uporabna več let. Ob tem moramo proučiti tudi finančne možnosti in paziti, da bo projekt sprejemljiv tudi s tega stališča. Ko je izdelan idejni načrt, nadaljujemo z glavnimi projekti. Sledi pridobivanje dovoljenj, šele nato je na vrsti iskanje izvajalcev del, nadzornih organov in podrobnejše planiranje del. Po podpisu pogodbe se pričnejo dela.

Tudi tu je potrebno stalno usklajevanje in nadzor. Po končani izvedbi del sledi tehnični prevzem. Inšpektorji opravijo tehnične preglede. Če ugotovijo pomanjkljivosti, izdajo odločbo o njihovi odpravi. Investicija je zaključena z uporabnim dovoljenjem, ki ga izda upravna enota na podlagi pozitivnih mnenj z inšpekcijskih pregledov. Sledi selitev v nove prostore. Tudi ta faza zajema precej dela in usklajevanj. Projekt je s tem zaključen, za vzdrževalno službo pa dela še niso končana. Vedno se najde še kup malenkosti, ki jih je treba preurediti in dopolniti.«

Marko Kavčič sodeluje v vseh teh v fazah. Največ težav nastane, ker se odločitve sprejemajo prepozno, predolgo se čaka z začetkom del. »Izvedba terja svoj čas. Težko je nadoknadi ti zamujeno in hitenje običajno ne prinese dobrih rezultatov. Sam vedno želim, da bi imeli pri investicijah nekaj rezerve, saj se vedno znova dogaja, da so potrebna nepredvidena dela, do podaljšanja rokov pa prihaja tudi zaradi drugih okoliščin.«

Pri izvedbi investicije je zelo pomembno, da dobimo pravega izvajalca, ki zna delo opraviti kakovostno in ki upošteva dogovorjen rok. »Pri izbiri izvajalcev običajno sodeluje tudi nabavna služba in skupaj se zavzemamo za to, da se dogovorimo z izvajalcem, ki ima dobre reference in ki je sposoben investicijo izpeljati na način, kot ga od njega pričakujemo in zahtevamo. Iz izkušenj vem, da cena ni najpomembnejši element. Velikokrat ugotovimo, da nekoliko višja izhodiščna cena, na koncu lahko pomeni celo ugodnejši finančni izid. Seveda pa ne morem reči, da cena pri izbiri ni pomemben element, a s pametnim dogovorom se da vedno najti ustrezno rešitev.«

Letošnje investicije so zaključene. Veliko želja in potreb pa ostaja še

Marko Kavčič

nerealiziranih. Marko Kavčič pravi, da je želja in načrtov za bodočnost še veliko. Svetovni trendi kažejo, da bo cena energije tudi v bodoče rasla. V Alpini bo treba ugrizniti tudi v to jabolko. »Naše stavbe so z energetskega stališča zelo potratne. Okna so dotrajana, zatesnitev ni mogoča. Ste ne niso izolirane, streha na montažni hali je potrebna obnove. Tudi kotlovnica in sistem ogrevanja sta zastarela in ne ustrezata današnjim standardom. S posodobitvijo in ureditvijo energetskih virov bi bili stroški ogrevanja, poleti pa tudi hlajenja, občutno manjši. Toda to je že drug projekt. Najprej bo potrebno prostore izolacijsko urediti, potem pa nas čaka ureditev ogrevanja.«

Energetska ureditev je le ena izmed nujnih investicij. Vodja vzdrževanja razmišlja tudi o drugih projektih. »Ureditev vhoda v Alpino, kar sama kliče po obnovi. Tudi posodobitev video nadzornega sistema, je ena izmed stvari, o kateri se bomo v prihodnosti gotovo več pogovarjali. Imamo tudi dokaj tehnološko zastarel sistem požarnega javljanja. Ena zmed naših prihodnjih nalog je tudi posodobitev skladišča gotovih izdelkov.«

Marko Kavčič poudarja, da so to želje, a kljub temu bo treba kmalu ugrizniti v kisló jabolko. »Eno leto je pri takih investicijah premalo. Upam, da smo se iz del v preteklem obdobju že veliko naučili in da bomo to tudi upoštevali.«

V letošnjem letu smo dokončali novo skladiščno halo. »Pri izgradnji in ureditvi je bilo potrebno upoštevati stroge zahteve zakona o graditvi objektov, zato je bil to dokaj zahteven projekt. Upoštevati smo morali tudi zahteve sodobnega poslovanja v novi hali. Mislim, da smo zgradili dober objekt. Res pa je tudi, da njegovo funkcionalnost še izboljšujemo. Kupili smo še nekaj dodatne opreme, med njimi viličar, ki je primeren za nakladanje in razkladanje kamionov. Dokončno smo uredili dovozne poti in obračališča kamionov. Mislim, da imamo sodobno urejeno skladišče, ki ustreza vsem standardom in potrebam.«

Konec septembra so bili dokončani tudi novi sprejemni prostori. »Pri njihovem načrtovanju smo dali glavni poudarek kakovosti in uporabnosti,« je povedal Marko Kavčič. »Zavedamo se, da tehnika bliskovito napreduje. Slediti moramo razvoju in času

oziroma pogled usmeriti naprej. Prostori in oprema morajo biti uporabni več let. Potrebujemo sodobne prostore, kjer je možen priklop računalnikov, predvajanje različnih projekcij in video posnetkov. Temu sledi tudi zahteva po primerni osvetlitvi, ogrevanju, hlajenju. Vse to smo upoštevali in uredili prostore, ki jih lahko prilagajamo glede na število gostov in v katerih lahko uporabimo vse sodobne oblike dela in predvajanja.«

Poleg dokončanja nove skladiščne hale oziroma logističnega centra in novih sprejemnih prostorov, je vzdrževalna služba septembra in oktobra izvedla še en pomemben projekt. »Izvedli smo demontažo opreme v Gorenji vasi in na Colu ter stroje preselili ter jih uredili za nadaljevanje proizvodnje v Romuniji, nekaj pa tudi v Bosni. Dela so potekala zelo usklajeno in mislim, da smo jih opravili kakovostno in v izredno kratkem času enega meseca.

Del strojev iz Gorenje vasi smo prodali našemu kooperantu v Bosni, ostalo pa pripeljali v podjetje. Iz Cola smo celotno tehnologijo za izdelavo notranjih smučarskih čevljev z vso pripadajočo opremo preselili v Romunijo. Tam smo uredili vse potrebno za nadaljevanje proizvodnje in pomagali pri uvajanju delavk, prav tako tudi mehanikov in drugih delavcev za nov način dela.«

Pri takih projektih je potrebno poznavanje številnih strok, predvsem pa sodelovanje in usklajevanje dela z izvajalci in domačimi sodelavci. »Že po naravi sem tak, da me zanima veliko stvari. Rad se ukvarjam z vsem, kar je novega, rad sem na tekočem z dogajanjem v svetu tehnike. Velikokrat to od mene zahtevajo službene dolžnosti, večkrat pa se s tem seznanjam zaradi lastnega interesa. Imam srečo, da sem človek, ki zna navezati stike in z veseljem opravljam dela, kjer je potrebno veliko medsebojne komunikacije. V vzdrževalni službi imam sodelavce, ki vsak svoje delo opravlja samostojno in kakovostno. Zaradi tega mi kot vodji to področje ne vzame preveč časa. Ocenjujem, da imam kot vodja vzdrževanja le okrog trideset odstotkov dela v zvezi s tekočim vzdrževanjem, vse ostalo so večji projekti,« je povedal vodja vzdrževanja Marko Kavčič.

Direktor nabave Primož Kopač: »Najpomembnejša je funkcionalnost.«

Pri vsakem večjem investicijskem projektu sodeluje tudi nabavna služba. Direktor nabave Primož Kopač je povedal, da je največja vloga nabave cenovno pogajanje. »Cena je pomemben element, ni pa najpomembnejši. Zavedamo se, da objekte gradimo oziroma obnavljamo za daljše obdobje. Paziti moramo, da naredimo objekt, ki bo zadostoval tudi potrebam v prihodnosti. Najpomembnejša pa je funkcionalnost. Tudi pri omenjenih projektih smo upoštevali te postavke in mislim, da imamo objekte, ki tako po funkcionalnosti kot izgledu ustrezajo sodobnemu času in ki bodo pripomogli k lažjemu delu zaposlenih in onih, ki bodo prihajali v naše prostore.«

Že nekaj časa se je kazala potreba po ureditvi logistike v podjetju. »Skladišča so bila pred tem na različnih lokacijah, z novo skladiščno halo pa je material na enem mestu. To je pomembno predvsem zaradi lažje oskrbe domače proizvodnje, pa tudi kooperantov. Material se sedaj skladišči in pripravlja na enem mestu. Transportne poti so krajše in bolj urejene. Tudi manipulacija z blagom je zaradi sodobne ureditve lažja in boljša.«

Prav tako ni bilo primernih prostorov za sprejem gostov. Primož Kopač je v zvezi s tem dejal: »Sindikalna dvorana ni zadostovala potrebam in možnostim, ki jih zahteva sodobno poslovanje. Tudi izgled ni bil primeren. Poleg dvorane, kamor lahko pride več obiskovalcev, ni bilo ustreznih prostorov niti za obisk posameznih poslovnih partnerjev. Največkrat so prišli kar v naše delovne prostore. Z novimi sprejemnimi prostori smo dobili nov sodobno urejen center, kjer lahko sprejememo posameznike kot tudi večje in manjše skupine.«

Jožica Kacin

Jožica Kacin

Novi sprejemni prostori - sodobno urejen demonstracijski center, ki bo zadovoljil potrebe tudi najzahtevnejših obiskovalcev

Konec septembra so bili svojemu namenu predani novi sprejemni prostori za obiskovalce in partnerje. Obsegajo: sprejemnico, veliko dvorano, malo dvorano, dve govorilnici, jedilnico, čajno kuhinjo, priročno skladišče in sanitarije.

V sprejemnici, ki je namenjena sprejemu gostov, je svetloben napis Alpina, pod njim pa slogan iz naše razvojne strategije: Smo razvojno usmerjena družba za proizvodnjo in prodajo obutve. Na levi strani so fotografije, kjer je prikazana preteklost podjetja. Na desni strani ob vhodu je v posebnih ličnih kroglih, ki so bile prvič uporabljene na sejmu ISPO, predstavljen naš proizvodnji program. Krogle so narejene tako, da

bo mogoče menjavanje izdelkov. Po hodniku in v jedilnici so fotografije, ki prikazujejo utrip iz proizvodnje, prodajal in propagandnih akcij.

Velika dvorana lahko sprejme do štiri-deset obiskovalcev, mala do dvajset. Prostor je pregrajen s pregradno steno in ga je mogoče preurediti v en velik prostor. Tudi oprema je enotna in jo je mogoče premeščati iz enega prostora v drugega oziroma namestiti tako, kot zahtevajo trenutne potrebe in število obiskovalcev. To je sodobno opremljen demonstracijski center s sodobno avdio video opremo, ki omogoča konferenčno projekciranje do šest računalnikov. Dana je možnost izmeničnega predvajanja glasbene podlage in govora. Urejena je predpriprava za kom-

binirano uporabo projekcij na platno in plazemski ekran. Na ekranu je kakovost slike in barv na zelo visoki ravni, medtem ko so projekcije bolj medle. Prostori imajo tudi sodobno urejene svetlobne efekte. Nastavljiva je moč svetlobe. Urejeno je avtomatsko prezračevanje in vzdrževanje temperature, ki zajema tako grejte kot hlajenje.

Imamo sprejemne prostore s sodobno opremo in tehniko, ki bo omogočala najsodobnejše delo in bo zadovoljila tudi najzahtevnejše uporabnike. Prostori imajo samostojen vhod in predstavljajo zaključeno celoto, zato so na razpolago tudi zunanjim uporabnikom.

Jožica Kacin

Prva seja v novih prostorih je pripadla svetu delavcev

29. septembra je bila seja sveta delavcev. Potekala je v novih sprejemnih prostorih. Ker je bilo to prvo srečanje oziroma sestanek na tej lokaciji, je bilo nekaj besed namenjenih tudi novemu projektu. Zbrane je nagovoril predsednik uprave mag. Andraž Kopač. Povedal je, da je bilo v izgradnjo vloženo mnogo dela. Vsem, ki bodo uporabljali te prostore, je zaželel veliko uspeha. Željam po uspešnih razgovorih, ki bodo vodili k dobremu poslovanju Alpine, se je pridružil tudi predsednik sveta delavcev Peter Trček.

J.K.

Tudi kupci iz tujine so se v novi dvorani dobro počutili

4. oktobra je bil v novih sprejemnih prostorih sestanek z našimi kupci obutve iz tujine. Seznanili so se z novo kolekcijo športne obutve in načrti za naslednjo sezono.

Govorilnica je namenjena za posamezne razgovore

Govorilnici sta namenjeni poslovnim razgovorom in srečanjem. Vodja službe za nakup Ivo Pivk in organizatorica prodaje Katarina Mlakar se dogovarjata o nakupu obutve za naslednjo sezono.

Obrata na Colu in v Gorenji vasi sta 30. septembra dokončno prenehala z obratovanjem

V skladu s programom o razreševanju presežnih delavcev, ki je bil sprejet marca letos, sta dne 30. septembra 2004 obrata Gorenja vas in Col prenehala z delom. Delavcem, ki so se prezaposlili k drugim delodajalcem, so bile izplačane odpravnine ob prenehanju delovnega razmerja, ostali pa so jo prejeli ob izteku odpovednega roka, to je 30. 9. 2004. Povprečna izplačana odpravnina je bila nekaj več kot milijon tolarjev.

Obrat Gorenja vas je v postopku zapiranja v upravljanje prevzela občina Gorenja vas. Od dneva sprejema programa je zaposlitev našlo že 48 delavcev. Pri iskanju najustrežnejših rešitev je ves čas sodelovala tudi Alpina. V začetku meseca oktobra je 18 delavk začelo z uvajanjem v delo pri novem delodajalcu Karboni v prostorih obrata v Gorenji vasi, konec meseca novembra pa je 12 delavk pri tem delodajalcu skleni-

lo delovno razmerje. Tako je na zavodu za zaposlovanje še nekaj delavk.

Delovno razmerje ni prenehalo 9 delavkam, ker po zakonu o delovnih razmerjih uživajo posebno varstvo pred odpovedjo zaradi invalidnosti, porodniškega dopusta, bolniškega staleža in starosti. Štiri starejše delavke in dve invalidki smo prerazporedili v oddelke v Žiri, ostale pa so na porodniškem oziroma bolniškem dopustu.

Tudi na Colu so potekali pogovori, da bi lastništvo obrata prenesli na občino Ajdovščina. Zaenkrat so bili neuspešni. V sodelovanju z Alpino so se iskali potencialni prevzemniki za nadaljevanje primerne dejavnosti v obratu, vendar zaenkrat ni pravih rezultatov. Iskanje novega prevzemnika se še nadaljuje.

V obratu na Colu se je od dneva sprejema programa o razreševanju presežnih delavcev prezaposlilo 14 delavcev. V odprto brezposelnost na Zavod za zaposlovanje je prešlo 98 delavcev, trenutno pa je na zavodu še okrog 65 delavcev.

Posebne varstva pred odpovedjo je bilo deležnih 16 delavcev, od tega deset delavk zaradi porodniškega dopusta oziroma bolniškega staleža in 6 delavk invalidk. Ena delavka invalidka se vozi dnevno v Žiri, za ostalih pet pa še nismo našli ustrezne rešitve. Zanje se išče ustrezno delo tudi pri drugih delodajalcih, vendar nam do sedaj ni uspelo prezaposliti nobene od teh delavk.

Marta Mlinar

Alpina CRO - Prenovljena prodajalna v Zadru ter nove prodajalne v Makarski, Metkoviću in Osijeku

Pomladi je bila prenovljena prodajalna v Zadru.

Po preteku dvaindvajsetih let je tudi Alpinina prodajalna v Zadru prišla na vrsto za prenovo. Prenovili smo jo letos, v mesecu marcu. Ob odhodu dosedanje poslovodkinje Pavice Tokić, je za vodenje prodajalne zadolžena Nada Čakarun.

V Makarski smo konec oktobra odprli novo prodajalno, ki je v centru Sv. Nikole. Prodajalno imamo v najemu in meri sto dvajset kvadratnih metrov. Poleg naše prodajalne je tam še okrogtrideset lokalov z najrazličnejšim blagom.

Konec oktobra so začeli s prodajo v Makarski.

Finančni direktor Alpine CRO Čedomir Očič, prodajalka iz Zagreba, direktor maloprodaje Stanko Kranjc, prodajalka iz Zagreba, direktor Alpine CRO Bojan Končan in spredaj prodajalki prodajalne v Metkoviću ob odprtju, 17. novembra.

2. decembra je pričela s poslovanjem tudi prodajalna v Mercator centru v Osijeku.

V mesecu novembru smo odprli prodajalno v Metkoviću, kjer še nismo bili prisotni. Upamo, da bo naša obutev dobro sprejeta.

V začetku decembra je bila odprta nova prodajalna v Mercator centru v Osijeku. To bo že druga naša prodajalna v tem mestu.

Sicer pa je situacija na Hrvaškem precej neugodna. V državi imajo dvajset odstotno nezaposlenost. Poleg tega so letos uvozili veliko proizvodov iz dežel s cenejšo delovno silo. Vse to za nas ni najbolje. Marsikdo, ki je na robu življenjskega standarda (teh pa je kar veliko), kupuje ceneno blago, čeprav po kakovosti daleč zaostaja za našim. Tudi politika slovenske in hrvaške države ne deluje v korist našim prodajalnam.

Hrvaška ima več kot milijon upokojencev z minimalno pokojnino, ki ne zadostuje niti za normalno življenje. Veliko prebivalcev živi na robu revščine.

Upam, da se bodo razmere čim prej izboljšale in da bo pri nakupu prevladala kakovost, tako da bo povpraševanje po naših čevljih dobro oziroma še boljše kot doslej.

Bojan Končan

Udeležili smo se sejma Sodobna vojska v Gornji Radgoni

V septembru smo se v grosistični prodaji udeležili sejma Sodobna vojska v Gornji Radgoni.

Na sejmu predstavljajo slovensko vojsko, opremo in prbizvajalce, kamor s svojo obutvijo sodi tudi Alpina. Sejem si ogleda veliko obiskovalcev, ki jih zanima to področje, zato smo se trudili, da smo sodelovanje izkoristili predvsem v propagandne namene. Izredno zanimanje je bilo za nove vojaške škornje Arpenaz, obiskovalci pa so povpraševali tudi po ostali obutvi. V ta namen smo imeli pripravljene različne kataloge, ki smo jih delili obiskovalcem. Mislim, da smo se na sejmu uspešno predstavili in da so take predstavitve potrebne tudi v bodoče.

Igor Šorli

V začetku decembra smo pričeli tudi s prodajo kupcu prilagojene smučarske obutve – kupcem je na ta način na voljo moški čevlji Challenger in ženska Lynnea.

V petek, 3. decembra je v Mercator centru v Ljubljani potekala prodajna akcija kupcu prilagojene obutve smučarskih čevljev Challenger in Lynnea. Kupci so tokrat lahko prvič kupili kupcu prilagojeno smučarsko obutev, ki je za vsako številko narejena v treh različicah.

Zanimanje za to novost je bilo veliko. Številni kupci so ta dan prišli v našo prodajalno z namenom, da bodo preizkusili oziroma se odločili za obutev, ki se bo najbolje prilegala njihovim nogam.

Med kupci je bil tudi gospod Matjaž. Povedal je, da je pred dnevi prišel v našo prodajalno v Mercator centru. Kupil je pohodniško obutev. Prodajalci so ga seznanili z akcijo. Odločil se je, da bo preizkusil tudi smučarsko obutev. »Do sedaj še nisem imel dobrih smučarskih čevljev,« je povedal. »Nekajkrat se spustim po strmini, pa imam mravljinčasto nogo. Upam, da bo v Alpinini kupcu prilagojeni obutvi smučanje udobnejše. Že v nedeljo bom preizkusil nove čevlje,« je zatrdil, ko je z novimi pancernji odhajal iz prodajalne.

Tudi merjenje smučarskih čevljev je lahko zabavno.

Tudi gospod Peter je bil eden izmed kupcev kupcu prilagojenih smučarskih čevljev. »Imam težave s stopali. Že dolgo si želim, da bi dobil obutev, ki bi se bolje prilegala mojim nogam.«

Slišal sem za vašo kupcu prilagojeno obutev in meritve, ki jih opravljate na optičnem merilniku. Prav z namenom, da pomerim nogi, sem se že pred dnevi oglašil pri vas v Žireh,« je povedal. Listek z merami je prinesel kar se seboj. »Že od malega sem navdušen smučar. V zadnjem času se še bolj posvečam temu športu. Na

Kupci so najprej pomerili nogi na optičnem merilniku, ki smo ga postavili pred prodajalno.

Žalost imam vedno težave z obutvijo,« je prijazno klepetal med pomerjanjem. »Takega občutka v pancernjih še nisem imel,« je komentiral. Obutev mu je ustrezala in odločil se je za nakup.

Med kupci smučarske obutve je bilo ta dan več moških. Ena izmed predstavnic ženske populacije pa je bila

tudi gospa Silva. Tudi ona se je pritoževala, da ne dobi smučarskih čevljev, ki bi ji omogočili udobno smučanje. »Prijatelj mi je povedal za akcijo. Odločila sem se, da tudi jaz pomerim nogi in da poiščem smučarsko obutev, ki se bo najbolje prilegala mojim nogam,« je povedala in dodala, da rada smuča, zato ji bo dobra obutev prišla zelo prav.

Gospoda Sama sem srečala že, ko je meril nogi na optičnem merilcu. Takoj je bil pripravljen povedati nekaj za naš časopis. Še posebej zato, ker je velik privrženec Alpine. Dejal je, da vedno kupuje našo športno obutev. Vzrok zakaj, pa je pojasnil takole: »Alpina obutev je kakovostna, drug razlog pa je, da vedno, če so le na razpolago, kupujem slovenske izdelke.«

Povedal nam je, da potrebuje nove smučarske čevlje. Pred dnevi je prišel v prodajalno. Hotel jih je kupiti. Prodajalci so ga seznanili, da se bo v petek pričela prodaja kupcu prilagojene smučarske obutve. Z veseljem je počakal nekaj dni. »Nisem vedel, da imam različni nogi,« je svoje ugotovitve meritev razlagal, ko je preiz-

V prodajalni Mercator centra v Ljubljani je bilo živahno.

kušal, katera različica obutve je zanj najprimernejša. Pri pomerjanju se mu je pridružilo tudi dekle. In iz prodajalne sta odšla z novimi kupcu prilagojenimi smučarskimi in pohodniškimi čevlji.

Naj bo smučanje v naši smučarski obutvi vsem v prijeten užitek in sprostitvev.

Prodajo kupcu prilagojene smučarske obutve sta popestrili tudi mladenki Božički. Prijazno sta nagovarjali mimoidoče, delili propagandno gradivo in kupce seznanjali z akcijo. Zgovorni mladenki sta bili nad odzivom navdušeni.

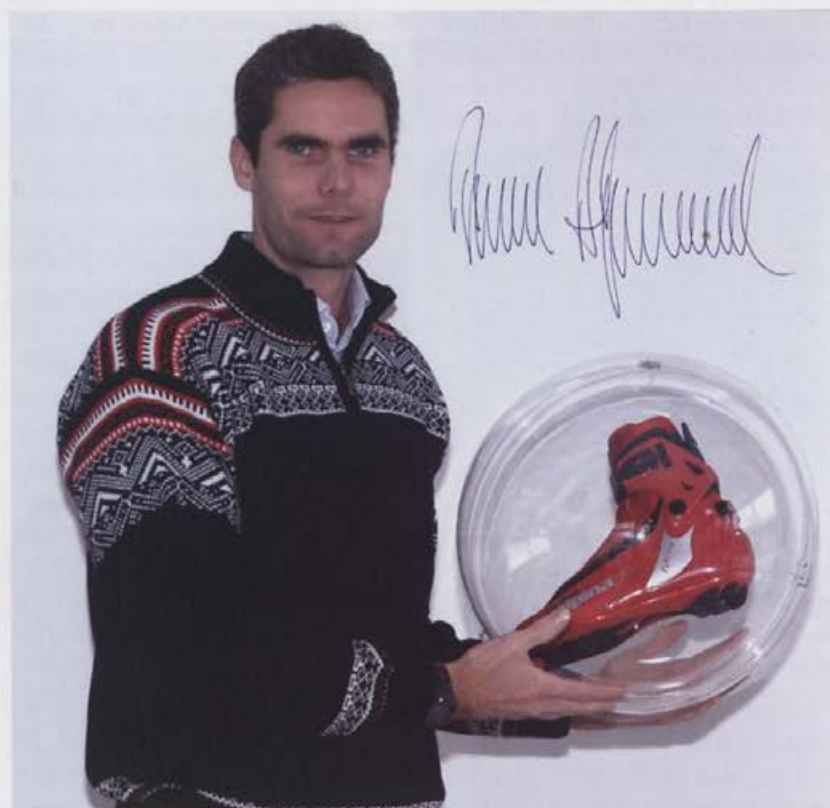
Dogajanje sta popestrili prijazni Božički, ki sta nagovarjali mimoidoče, delili propagandno gradivo in kupce seznanjali z akcijo.

Nataša je povedala, da že nekaj let priložnostno opravlja takšna dela. Alpino je poznala že pred tem. Kljub temu pa je bila presenečena, ker je v nekaj urah, ko je potekala akcija, izvedela o Alpini toliko dobrega. Kupci, ki so prihajali mimo in s katerimi se je pogovarjala, dobro poznajo podjetje in njen proizvodni program. Najbolj razveseljivo pa je, da so vsi pohvalili kakovost obutve. »Od danes naprej vidim Alpino v povsem drugačni luči in jo bolj cenim.« je navdušeno pripovedovala. Hostesa Irma pa pozna Alpino tudi po tem, da kupuje našo obutev. S športom se ne ukvarja, vseh pa so ji naši modni čevlji. Akcija prodaje kupcu prilagojene obutve tudi ona ocenjuje kot uspešno.

Jožica Kacin

Večkratni svetovni in olimpijski prvak Thomas Alsgaard na delovnem obisku v Alpini

Za močnimi temnimi obrvmi se skriva šarmantni pogled večkratnega svetovnega in olimpijskega prvaka Thomasa Alsgaarda, ki je v začetku decembra obiskal Alpino. Svojo prvo olimpijsko medaljo v smučarskem teku je dosegel prav z Alpininimi čevlji. Sedaj se po desetih letih znova vrača v Alpino kot strokovni sodelavec pri razvoju novega tekmovalnega tekaškega čevlja. Njegovo prepoznavnost v nordijskih deželah bomo izkoristili tudi v promocijske namene. Tako se nam je pridružil na snemanju predstavitvenega filma o novem tekaškem čevlju na Pokljuki, kjer ga z navdušenjem nismo opazovali le mi, ampak vsi, ki so bili takrat prisotni. Z užitkom smo gledali, kako se z elegantnim in lahkim korakom poganja po smučini. Po končanem snemanju je ostalo nekaj časa in ob tej priložnosti sva si ogledala tudi Ljubljano in se pogovorila o njegovi življenjski poti. Med drugim mi je zaupal, da skoraj ni športa na svetu, ki ga še ne bi poizkusil.

Thomas Alsgaard

Delo življenje: Na Norveškem, od koder prihajate, je smučarski tek zelo popularen. So vas za smučarski tek navdušili starši?

Thomas Alsgaard: Res je. Na smučeh so že otroci stari dve leti in prav zanimivo jih je opazovati. Tudi sam sem prvič stopil na tekaške smuči, ko sem bil star dve leti in pol. Že čez pol leta sem postal prvak regije, v kateri sem živel. Starši se še danes spominjajo tega dneva. Toliko časa sem jokal, dokler niso popustili in me prijavili na tekmo, čeprav je bilo dovoljeno le dečkom starim od pet let naprej. Potem sem do petnajstega leta vsak dan tekel bolj za zabavo kot zares. Malo pred dvajsetim letom sem sprejel pomembno življenjsko odločitev. Potrebno se je bilo odločiti za šolanje na univerzi ali smučarski tek. Kot vidite sem se odločil za slednje.

Delo življenje: Pravilnost odločitve se je potrdila že zelo kmalu, ko ste na olimpijskih igrah v Lillehammerju z našimi čevlji osvojili zlato medaljo. Kakšni so bili takrat vaši občutki?

Thomas Alsgaard: Ker so bile olimpijske igre na Norveškem smo bili vsi pod velikim pritiskom. Takrat sem bil star komaj dvaindvajset let in javnost od mene ni veliko pričakovala. Lahko sem se osredotočil na tek. To je bilo veliko presenečenje. Še pomembneje pa je bila potrditev, da sem se odločil prav, ko sem izbral smučarski tek. Jaz pa tudi drugi smo ugotovili, da lahko postanem vrhunski tekmovalca. Spomnim se, da so bile tega leta zimske razmere za smučarski tek zelo ugodne, na štadionu je bilo več kot stopetdeset tisoč gledalcev, ki so bučno navijali in občutki v cilju so bili res neverjetni. Še danes so mi te olimpijske igre najljubše.

Delo življenje: V svoji karieri tekmovalca ste dosegli številne izjemne uvrstitve. Kariero ste uspešno zaključili na lanskem svetovnem prvenstvu v Val di Fiemme. Kateri izmed vseh teh uspehov pa se je vam najbolj vtisnil v spomin?

Thomas Alsgaard: Težko je reči, ker sem vsak uspeh doživljal na drug način. Lani sem imel vso sezono veliko težav. Na pripravah sem padel s kolesom in si zlomil roko, nato sem zbolel in res sem se moral zelo truditi, da bi prišel v vrhunsko formo za svetovno prvenstvo. Na koncu se je ves trud poplačal z dvema zlatima medaljama. Toda medalja ali zmaga mi kot tekmovalcu nikoli nista pomenili toliko kot vzdušje, ki so ga za najboljši, sploh pa za zmagovalca pripravili gledalci ob progi ter občutek moči in dobre pripravljenosti za tekmo. Če bi se moral odločiti za najljubšo zmago, pa bi verjetno izbral olimpijsko medaljo v Lillehammerju. Za tekmovalca je vedno poseben občutek, ko tako velik uspeh doživi pred domačim občinstvom.

Delo življenje: Po desetih letih se vračate v Alpino kot strokovni sodelavec pri razvoju tekmovalnega tekaškega čevlja. S svojimi bogatimi izkušnjami boste zagotovo lahko prispevali svoj delež pri načrtovanju vrhunškega tekmovalnega čevlja.

Thomas Alsgaard: Kot tekmovalca nikoli nisem imel časa testirati opreme. Vedno smo samo preverili, da se oprema čim bolje ujema in poskrbeli, da so smučki dobro na-

mazane. Sedaj se veselim, da bom lahko svoje znanje uporabil tudi pri testiranju in razvoju novega tekmovalnega čevlja. Tako se bom lahko zares posvetil samo opremi, saj ne bo treningov in koncentriranja na tekme.

Delo življenje: Ali opazite kakšen napredek v pristopu Alpine k razvoju tekaških čevljev danes in pred desetimi leti?

Thomas Alsgaard: Zagotovo. V zadnjih letih je Alpina zares izboljšala kakovost tekaških čevljev. Sodeloval sem že s številnimi konkurenčnimi podjetji, vendar nikjer ni bilo pravega posluha za ideje in želje tekmovalcev po izboljšanju čevlja. V Alpini lahko govorim s strokovnjaki, ki vedo kaj delajo in za dobro idejo vedno najdejo pot in jo uresničijo. Tudi prvi prototipi novega čevlja so zelo obetavni in mislim, da gre razvoj v pravo smer in da bo iz tega nastal zares pravi tekmovalni čevlj.

Delo življenje: V Sloveniji ste preživeli štiri dni. Kako se počutite? Ste že videli kaj novega?

Thomas Alsgaard: Pravzaprav imam na Slovenijo zelo lepe spomine. Tu sem v Bohinju leta 1993 prvič v karieri stal na zmagovalnem odru na tekmi za svetovni pokal. Potem sem se še enkrat vrnil v Slovenijo in si ogledal Bohinj in Žiri. Sedaj je bilo med snemanjem predstavitvenega filma včasih že mučno, ker je pri takem delu preveč čakanja. Na srečo sem tudi tega že vajen. Na tem obisku sem bil v družbi prijetnih ljudi in velikih strokovnjakov, zato sem se dobro počutil. Predvsem mi je bil všeč rudnik v Idriji, ki sem si ga ogledal. Tudi Ljubljana je zanimivo mesto. Še posebej všeč pa mi je bil razgled z stolpa na Ljubljanskem gradu in okrasitev starega mestnega jedra. Kaj takega v našem glavnem mestu še nisem videl.

Neža Kopač

Ole Einar Bjørndalen bo nove uspehe dosegal z Alpininimi tekaškimi čevlji

Predsednik uprave Alpine mag. Andraž Kopač in norveški biatlonca Ole Einar Bjørndalen sta 30. septembra podpisala dvoletno pogodbo o sodelovanju. Stalna vlaganja v razvoj so Alpino popeljala v sam vrh proizvajalcev čevljev za tek na smučeh in tako Alpina danes dosega tretjinski svetovni tržni delež pri prodaji tekaške obutve. Upamo, da bo združitev izkušenj naših strokovnjakov in znanja, ki so ga skozi leta treningov pridobili Ole Einar Bjørndalen in ostali člani Alpinine tekmovalne ekipe, pomagala ohraniti in še dodatno utrditi primat Alpine pri trženju čevljev za tek na smučeh. Danes so pri razvoju tekaške obutve pomembni majhni detajli, pri katerih bo Bjørndalen, kot tekmovalca z izjemnim občutkom, lahko zelo veliko pomagal. Še zlasti pa bo kot najbolj priljubljen biatlonca pomagal pri utrditvi Alpinine blagovne znamke v svetu.

Ole Einar Bjørndalen je v letošnji sezoni že pokazal, da je dobro pripravljen. Na norveškem državnem prvenstvu v biatlonu je dosegel prvo mesto, v teku pa je bil drugi. S tem si je pridobil možnost nastopa na tekaški tekmi svetovnega pokala v Kuusamu, 27. novembra. Bil je deseti, kar je za biatlonca izjemen uspeh. Je tudi v ožjem izboru za nastop na svetovnem prvenstvu v tekih, ki bo v Oberstdorfu. V Beitostolnu je na začetku sezone tekem za svetovni pokal v biatlonu že trikrat zasedel prvo mesto, kar je velik uspeh tako zanj kot tudi za Alpino.

Skupaj s strokovnim sodelavcem norveške biatlonske reprezentance Thomasom Alsgaardom, ki je pred leti z Alpininimi tekaškimi čevlji osvojil zlato olimpijsko medaljo, bosta z Bjørndalnom sodelovala pri

Predsednik uprave mag. Andraž Kopač in Ole Einar Bjørndalen ob podpisu pogodbe o sodelovanju.

razvoju novega tekmovalnega tekaškega čevlja. Ta bo tekmovalcem zagotovil številne prednosti, ki jih potrebujejo za doseganje dobrih rezultatov. Nov tekmovalni čevlj bo prvič predstavljen javnosti na februarškem zimsko-športnem sejmu ISPO v Münchnu. Leto kasneje pa bo isti čevlj zagotovo pripomogel k uspehom Alpininih tekmovalcev na zimskih olimpijskih igrah v Torinu.

Ole Einar Bjørndalen je trenutno eden najboljših biatloncev na svetu, kar potrjujejo številne medalje z olimpijskih iger in svetovnih prvenstev. Iz sezone v sezono se dokazuje tudi v svetovnem pokalu, kjer je lani v skupnem seštevkcu dosegel drugo mesto.

Neža Kopač

Be3 in kupcu prilagojeno moško in žensko smučarsko obutev smo predstavili tudi na tiskovni konferenci

16. novembra je bila v Alpini novinarska konferenca, na kateri smo predstavili nov otroški smučarski čevlj Be3 ter ženski in moški rekreativni smučarski čevlj narejen po sistemu kupcu prilagojene obutev. Novinarje, reporterje in ostale navzoče, ki so se zbrali v lepem številu je kot voditeljica konference pozdravila Neža Kopač. Sledil je nagovor predsednika uprave mag. Andraža Kopača. Poudaril je razvojno usmerjenost Alpine, njen vodilni delež pri prodaji obutev za tek na smučeh, dobro pokrivanje tržne niše otroških smučarskih čevljev ter napovedal razvojne aktivnosti tudi v prihodnje. Sledila je predstavitev novosti, s poudarkom na prednostih pri novih izdelkih. Nov otroški smučarski čevlj Be3, ki prvi na svetu omogoča upogib čevlja na sprednjem delu stopala, je predstavil vodja razvoja smučarskih čevljev Robert Križnar. O kupcu prilagojenem ženskem in moškem rekreativnem smučarskem čevlju, ki ju je mogoče dobiti v treh volumsko različnih inačicah za eno velikostno številko, je spregovoril vodja razvojno-raziskovalne skupine Aleš Jurca. Kako je obutev nastajala z oblikovalskega stališča, je udeležencem konference pojasnil oblikovalec Jure Miklavc.

Po končanem uradnem delu so novinarji opravili še nekaj razgovorov s predsednikom uprave mag. Andražem Kopačem in snovalcema Be3 in kupcu prilagojene smučarske obutev, Robertom Križnarjem in Alešem Jurca.

Veliko zanimanja je bil deležen tudi Jure Miklavc, ki je za oblikovanje predstavljene obutev prejel nagrado Oblikovalec leta.

Jožica Kacin

Veslača Iztoka Čopa zanima tudi tek na smučeh

V mesecu septembru je veslač Iztok Čop obiskal Alpino. To je storil za namenom, ker je želel preizkusiti naše tekaške tekmovalne čevlje. Iztoka Čopa zanima tek na smučeh in pravi, da bo poskušal nekaj športne sreče tudi na tem področju. Letošnjo zimo se namerava resneje posvetiti temu športu. Upa, da se bo uvrstil v slovensko tekaško reprezentanco in nastopil na olimpijskih igrah v Torinu.

Jožica Kacin

Otroci so risali naše smučarske čevlje in maskoto Be3

V poletnih mesecih je pred Mercator centri po Sloveniji potekal rolarski festival.

Alpina je bila eden izmed sponzorejev festivala. Otroci so risali Alpine smučarske čevlje ali maskoto Be3, Ski borga. Njihove izdelke je v Alpini ocenila posebna komisija. Prvo mesto je pripadlo Pini Umek iz Celja, drugo mesto Vinku Martinoviču iz Ljubljane in tretje Živi Pezdirci iz Mengša. Mlada zmagovalka je za nagrado prejela naše smučarske čevlje Be3.

Neža Kopač

Prvo mesto pripadlo Pini Umek.

Direktorji večjih žirovskih podjetij na srečanju v Alpini

Direktorji večjih žirovskih podjetij na srečanju v Alpini. Milan Kopač - Kladivar, Andraž Kopač - Alpina, Jaka Kokalj - Etiketa, Aleš Dolenc - M Sora

Predsednik uprave mag. Andraž Kopač je 3. decembra gostil direktorje večjih žirovskih podjetij. Druženje je bilo pripravljeno z namenom, da se direktorji med seboj bolje spoznajo oziroma kot je zapisal mag. Andraž Kopač v vabilu: »Čprav delamo v različnih podjetjih, se ubadamo s podobnimi težavami, imamo podobne cilje in hotenja. Mogoče lahko v skupnem neformalnem srečanju odkrijemo, kaj imamo skupnega in kaj je takega, kar nas bi lahko še bolj povežalo in pri čemer bi lahko sodelovali.«

Jožica Kacin

Delegacija Nove Ljubljanske banke na obisku v Alpini

Novembra je Alpino obiskal predsednik uprave Nove Ljubljanske banke Marjan Kramar s sodelavci. Vodstveni delavci Nove Ljubljanske banke so se seznanili s poslovanjem Alpine in njenimi načrti v prihodnje, nato pa so si ogledali še, kako izdelujemo obutev.

Jožica Kacin

Osvežilni seminar za serviserje naše obutve

Pred začetkom zimske sezone vsako leto pripravimo seminar za naše pooblaščenec serviserje. Na njem serviserje seznanimo z novostmi v naši ponudbi in jim predstavimo našo kolekcijo smučarske obutve.

J.K.

Otroški smučarski čevelj Be3 - nove ideje in nov slog smučanja

1. Smučanje - naravno gibanje

Alpina se uvršča med vodilne svetovne proizvajalce smučarskih čevljev za otroke in mladostnike. Da bi naredila korak naprej, se je zdaj ozrla milijone let nazaj, ko se je človek postavil na dve nogi. Analizirali smo gibanje človeškega stopala in izdelali smučarski čevelj, ki sledi naravnemu gibanju stopala.

To je model **Be3**, ki zaradi inovativne konstrukcije omogoča posnemanje naravnega gibanja noge. Tako se izboljša kontrola gibanja kot obvladovanje položaja točke težišča telesa. Nova **Flexxi Be3** tehnologija omogoča tudi učinkovitejši prenos sil na podlago, s tem boljše obvladovanje vibracij in posledično manjše obremenitve kolen, golenic in hrbtenice ter lažjo hojo.

2. Zakaj je Be3 najprimernejši smučarski čevlji za mlade smučarje?

Model Be3 je namenjen otrokom in mladostnikom, tako tistim z malo ali nič smučarskega znanja, kot tudi tistim, ki že obvladajo drvenje po strmini. S številnimi novostmi – osjo vrtišča v sprednjem delu stopala, možnostjo spreminjanja volumna školjke skupaj s trifunkcijsko velkronajlonsko zaponko, notranjim vložkom, samovodljivim jezikom, mehkim ovratnikom, dvokomponentnim materialom školjke - bodo modeli Be3 zaradi enostavne uporabe in novih prednosti maksimalno zadovoljil starše in njihove mlade smučarje.

3. Premik točke vrtišča

Najpomembnejša novost Flexxi Be3 konstrukcije je pomik točke vrtišča s predela gležnja na predel stopala. Točka vrtišča je območje, kjer je običajno konstrukcija smučarskega čevlja, ki omogoča upogib v smeri naprej, najšibkejša. Obstaja mnogo dejavnikov, ki vplivajo na upogib

(fleks) smučarskega čevlja v smeri naprej: trenje, sila zapenjanja, debelina sten itn. Kot je poznano pri tekmovalnih smučarskih čevljih, je z ustrezno obliko sestavnih elementov sklopa mogoče učinkovito vplivati tudi na upogib. Klasični smučarski čevlji se upogibajo tam, kjer je celotna konstrukcija najšibkejša, to je v predelu gležnja. Pri novem modelu Be3 je ta točka pomaknjena v smeri naprej proti prstom stopala in je upogib v najširšem delu stopala, imenovanem člen stopala. Oblika školjke Be3 z upogibom v predelu člena stopala posebej zagotavlja maksimalno fleksibilnost, s tem lažje pregibanje ter večji izkoristek pri prenosu moči z noge na podlago.

4. Tehnične značilnosti

a) FLEXXI Be3 konstrukcija školjke

Prednost Flexxi Be3 konstrukcije školjke je v inovativni konstrukcijski rešitvi, pri kateri je os vrtišča Be3

konstrukcije na sprednjem delu podplata. Konstrukcija školjke in manšete klasičnih smučarskih čevljev je zamenjana s školjko iz enega kosa z jezikom školjke na nartnem delu, kar zagotavlja **maksimalno stabilnost in oporo nogi med smučanjem**. Os vrtišča školjke v sprednjem delu stopala tako vsrkava in obvladuje vibracije ter s tem razbremenjuje smučarjevi golenici, posredno pa tudi koleni, kolčne sklepe in hrbtenico.

b) Jezik čevlja

S pomočjo jezika v nartnem predelu školjke odpremo celoten čevelj, kar omogoča enostaven vstop in izstop. Zaradi upogibanja podplata in fleksibilnosti v predelu člena stopala

posebno oblikovan jezik ob pregibu noge z lahkoto zdrsne proti prstom in tako zmanjša pritisk na nart.

c) Trifunkcijska zaponka

Enostavna uporaba in več varnosti: Kombinirana velkronajlonska zaponka je enostavna za upravljanje, zato otroci z njo zlahka upravljajo sami, hkrati pa s trojnim načinom zapenjanja in odpenjanja omogoča dober oprijem noge. Za zapenjanje in odpenjanje je potrebna majhna sila, saj je razmerje vzvodov najlonske ročice zaponke prilagojeno majhni moči rok mladih smučarjev. V zaponko vgrajena klik konstrukcija varuje pred neželenim samoodpenjanjem. Zakrivljena oblika velkro jermena varuje pred samoiztikanjem jermena iz najlonskega stremena zaponke.

Trije načini upravljanja, ki jih omogoča zaponka:

- zapenjanje in odpenjanje samo z velkro jermenom, kar je primerno predvsem za najmlajše;
- zapenjanje in odpenjanje z velkro jermenom in najlonsko ročico zaponke, s čimer dosežemo močnejšo silo oprijema noge;
- zapenjanje in odpenjanje z najlonsko ročico zaponke prek klik konstrukcije dvostopenjskega najlonskega stremena.

d) Nastavitev velikosti čevlja

Z menjavo posebno oblikovanega notranjika med levim in desnim čevljem uravnavamo volumen in naklon čevlja, tako da si smučar lahko prilagodi volumen čevlja, ki na ta način raste skupaj z njegovim stopalom. Obstajajo tri velikosti: največja številka (L) je brez notranjika, za srednjo (M) in najmanjšo številko (S) pa notranjik prestavljamo iz leve v desno školjko in obratno.

Varno in udobno s Flexxi Be3 tehnologijo

Lahko učenje ter udobno in varno smučanje z Be3 modeli omogočajo Flexxi Be3 školjka, notranji vložek, samovodljiv jezik školjke, trifunkcijska velkronajlonska zaponka, mehak ovratnik in dvokomponentni material školjke. S smučarskimi čevlji Be3 bo

mladi smučar hitreje osvojil osnovno smučarsko znanje, postal še boljši smučar ter si zagotovil nemoten in predvsem zdrav razvoj.

Be3 tehnologija omogoča novi generaciji nove ideje in nov slog smučanja.

Neža Kopač

Kako nastaja smučarski čevlji

Alpina si je na programu smučarskih čevljev zadala naslednje cilje: stalen razvoj funkcijsko in tehnološko inovativnih smučarskih čevljev, višji tržni delež, razširitev proizvodnje lastnih izdelkov pod tujo blagovno znamko. Svojo vizijo je usmerila v razvojne cilje, ki so: kupcu prilagojena obutev, smučarski čevlji na osnovi Be3 tehnologije za odrasle, nadgradnja in še večje izboljšanje sedanjih smučarskih čevljev Challenger in Lynnea.

Te cilje bo Alpina lahko dosegla le, če bo celovito in usklajeno deloval celotna ekipa, ki je zadolžena za smučarsko obutev.

Začne se z idejo, ki je zelo pomemben člen. Do končnega izdelka pa je še

dolga in zahtevna pot. Nov otroški smučarski čevlji Be3 je uspešno prešel vse faze. Da je prišel na prodajne police, je moral skozi misli in delo številnih sodelujočih.

Kako je nastajal? Začne in konča se pri produktivnem vodju za smučarske čevlje Robertu Križnarju. On je tisti, ki vodi celoten postopek. Jure Miklavc, oblikovalec in zunanji sodelavec je sodeloval pri oblikovanju. Za produktivno grafiko in styling je poskrbel prav tako zunanji sodelavec Jan Jagodič. Vodja konstrukcije je bil Oton Žakelj. Da pa imamo otroški smučarski čevlji Be3, so se trudili še številni imenovani in neimenovani delavci od tehnologov, modelirjev, delavcev prototipne delavnice, orodjarjev in delavcev v proizvodnji.

Jožica Kacin

Robert Križnar, produktivni vodja

Ročni spretneži iz prototipne delavnice (Robert Šubic, Samo Capuder, Boris Mlakar) na osnovi obstoječih produktov in razpoložljivih materialov izdelajo funkcionalne prototipe, ki kar se le da posnemajo funkcijo osnovne ideje novega smučarskega čevlja. Rezultati testa funkcionalnega prototipa in oblikovalske ideje že predstavljajo osnovo za ročno izdelavo prototipov vseh plastičnih sestavnih delov vzorčne velikosti novega smučarskega čevlja. Prototipi so osnova za izdelavo silikonskih orodjih s pomočjo tehnologije vakuumskega litja. Tako nastane prvi funkcionalni in oblikovalski približek novega smučarskega čevlja.

Robert Šubic, modelir prototipov

Oblike prototipov se s pomočjo postopka digitalizacije prenesejo v računalnik. CAD mojstri računalniškega modeliranja (Oton Žakelj in njegova ekipa) s pomočjo programskih orodij izdelajo vzorčno velikost in tudi vse ostale velikostne številke vseh plastičnih sestavnih delov novega smučarskega čevlja.

Istočasno z izdelavo prototipov in CAD računalniških modelov se razvi-

jejo novi notranji čevlji za nov smučarski čevljev. Definirajo se materiali in tehnološki prijemi za vse operacije, ki jih zahteva proizvodni proces izdelave novega smučarskega čevlja. Vzporedno praktično testiranje različnih idej in njihovih rešitev se neposredno vključuje v vse faze razvoja, ki so v tem trenutku v teku.

CAD modeli predstavljajo osnovo za modeliranje orodij. S pomočjo pro-

gramskih orodij CAD/CAM strokovnjaki računalniškega modeliranja (Marjan Kranjc, Janez Strlič, Jurij Buh) izdelajo računalniške modele orodij, znotraj katerih so določene vse njihove podrobnosti.

Preden strojni in ročni oblikovalci kovin (sodelavci strojne in ročne orodjarne) pristopijo k izdelavi orodij, je potrebno izdelati računalniško kodo, na osnovi katere računalniško vodeni stroji z rezilnimi orodji zarežejo v kovinske materiale. Strojno dokončno obdelani kovinski bloki orodij zatem zahtevajo še veliko ur natančnih ročnih obdelav vseh površin vsakega orodja, da končni izgled vsakega posameznega plastičnega sestavnega dela ustreza vsem zahtevam.

Strokovni sodelavci oddelka brizganja in montaže vsemu tistemu, kar je raslo in se je oblikovalo skozi proces razvoja, dajo s svojim vestnim delom svoj dokončni izgled in funkcijo.

Robert Križnar

Ivo Milardovič, tehnolog, normirec in Oton Žakelj, vodja konstrukcije

Oddelek orodjarne

Mira Novak, tehnolog, normirec in Drago Kramperšek, razvojni tehnolog

Vstavljene notranjih čevljev Rado Gantar, mojster oddelka Boris Pečelin, končna kontrola Šehić Nijaz in Šehić Nerminko

Stroj za dvokomponentno brizganje - nova pridobitev v oddelku termoplastov

Vedno večje zahteve po čim bolj kompleksnem brizganju plastičnih delov obutve je v proizvodnji plastike narekovalo prilagajanje tehnologije. Strokovnjaki so se odločili za posodobitev, ki bo omogočala brizganje materialov različnih trdot ali barv v enem kosu.

»Ob tehtanju možnosti smo se odločili za obnovo dveh strojev, ki smo jih povezali z dodatno opremo. Stroja sta bila obnovljena že lani, letos pa jima je bil dodan še robot za prenašanje kopit in s tem omogočeno dvobarvno oziroma brizganje materialov različnih trdot. To je bilo opravljeno v mesecu juliju, ko se je naredilo preizkusno brizganje, z redno proizvodnjo pa smo pričeli konec septembra,« je povedal vodja oddelka termoplastov Ciril Vidmar.

»Orodja smo dobivali postopoma. Izdelujemo šest številčk čevljev, za

vsako številko sta potrebni dve orodji,« je razložil Ciril Vidmar.

»Stroj za dvokomponentno brizganje lahko uporabljamo tudi kot dva samostojna stroja za enobarvno teh-

Pri obnovljenem stroju Ivo Andreuzzi

niko. Imajo pa obnovljeni stroji še vrsto drugih prednosti. Podjetje, ki je opravilo predelavo, je obnovilo oziroma zamenjalo vse dotrajane dele, električne vode, ventile. Urejeno je avtomatsko vpenjanje orodja, kar omogoča tudi lažje in enostavnejše delo.

Zaradi te novosti so v orodjarni zamenjali vpenjalne plošče na orodjih, spremenil pa se je tudi način odlaganja orodij v regale. Zato je bila potrebna tudi njihova zamenjava. Orodja so sedaj zložena bolj pregledno, tudi izgled je lepši. Čakamo še na ureditev avtomatskega hlajenja orodij. Zaenkrat to delamo ročno.

Delo na novih strojih je steklo, vendar proizvodnja še ni optimalna. Vsaka novost zahteva svoj čas,« je zaključil vodja oddelka termoplastov Ciril Vidmar.

Jožica Kacin

»Imamo delavce, ki obvladajo tehnologijo, materiale in ki so vajeni dela,« pravi vodja termoplastov Ciril Vidmar

Na termoplastih delo poteka v eni, na brizganju pa v treh izmenah. Delajo tudi ob sobotah. Kljub temu zaostajajo za planom. Vezani so na izdelavo orodij in na dobavo notranjih čevljev.

»Proti koncu novembra smo običajno že zaključili z izdelavo smučarske obutve. Letos je situacija drugačna. Ni bilo vseh številčk orodij za nov otroški smučarski čevljev, primanjkuje

Slavko Bajuk in Ciril Vidmar

notranjih čevljev, tako da montaža kasni. Nekaj težav imamo tudi z dobavo zaklopk,« je povedal vodja oddelka Ciril Vidmar.

V sredini decembra naj bi pričeli z izdelavo vzorcev. To delo je zaradi majhnih količin, ki zahteva številne menjave orodij, barv in materialov, zahtevno, zato so tudi količine izdelanih parov manjše. Po novem letu bodo začeli z izdelavo prednaročil na naslednjo sezono.

»Imamo delavce, ki obvladajo tehnologijo, materiale in ki so vajeni dela. V Alpini delamo veliko obutve, kjer so sestavni deli iz plastike. Z dodatnim strojem za manjše kose bi lahko večino teh izdelkov naredili doma. Prepričan sem, da bi v podjetju zmogli ta dela opraviti kakovostno in z manjšimi stroški,« je izrazil eno izmed svojih želja v zvezi z nadaljnjim delom oddelka vodja Ciril Vidmar.

»Že več kot deset let brizgam sestavne dele za smučarske čevlje. Delo

Simon Hribernik

na obnovljenem stroju je bolj kakovostno in lažje. Urejeno je računalniško krmiljenje, zato je nastavljanje enostavnejše, kosi so izdelani bolj natančno,« je povedal Simon Hribernik, ki dela na enem izmed obnovljenih strojev za brizganje.

Jožica Kacin

Služba za tržno komuniciranje – »Vem, da smo šele na začetku in da bo potrebno še marsikaj nadgraditi in izboljšati,« Neža Kopač, vodja službe

Služba za tržno komuniciranje je bila ustanovljena pred dobrim letom. Organizacijsko spada pod okrilje generalnega direktorja. Vanjo so vključili že zaposlene delavce s področja propagande, oblikovanja in informiranja. V mesecu oktobru se ji je pridružil nov sodelavec. V službi za tržno komuniciranje je poleg vodje Neže Kopač pet zaposlenih.

»Že nekaj časa se je v Alpini kazala potreba po poenotenju komuniciranja v podjetju tako z zunanjimi kot tudi z notranjimi javnostmi. Vsako dobro podjetje ima to področje podrobno in enotno urejeno. Le tako se lahko celovito predstavlja in gradi svojo podobo,« je povedala Neža Kopač.

Neža Kopač, vodja službe za tržno komuniciranje

»Oblikovali smo osnovna izhodišča nastopanja tako na zunanji kot navznoter. Vem, da smo šele na začetku in da bo potrebno še marsikaj nadgraditi in izboljšati. Mislim pa, da so prvi rezultati našega dela že vidni,« je prepričana Neža Kopač.

Služba za tržno komuniciranje je ena izmed spremljevalnih dejavnosti, nekakšen servis osnovni dejavnosti t.j. izdelavi in prodaji obutve. »Poskrbimo, da je podjetje čim bolj prepoznavno in da so kupci seznanjeni z našimi storitvami in izdelki ter njihovimi prednostmi. Skupaj z ostalimi oddelki pripravljamo načrte o komuniciranju tako navzven kot navznoter. Naš oddelek ima nalogo, da načrt realizira in to tako, da je projekt čim bolj odmeven in da nas zaradi njega spozna in prepozna čim več ljudi.«

Vizija, da smo razvojno podjetje za izdelavo in prodajo obutve, se uresničuje od prvih osnov za model

obutve, končne izdelave, do zadnje faze t.j. prodaje. »To pa brez sodelovanja različnih služb ni mogoče. Pri vsakem delu je zelo pomemben stalen in nemoten pretok informacij oziroma komuniciranje tako znotraj kot zunaj podjetja. Delavci morajo biti obveščeni tako o delu kot o dogajanju v podjetju. Brez tega usklajeno delo ni mogoče. O Alpini, naši dejavnosti, predvsem pa o naših izdelkih morajo biti čim bolj obveščeni tudi kupci. Osnovna naloga službe je tako celovito notranje in zunanje komuniciranje.«

Ob ustanovitvi je bila prva pomembnejša naloga, dokončno oblikovanje blagovne znamke Alpina in določitev enotne poti za njeno promocijo. Rezultat tega je bil, da smo na začetku letošnjega leta začeli uporabljati nov logotip, ki je odraz naše razvojne usmerjenosti. »Osnova je logotip, ki ga je pred leti oblikoval akademski slikar Tomaž Kržišnik. Da bi pridobili na dovršenosti logotipa (s čimer naj bi potrjevali našo razvojnost in inovativnost tudi vizualno), smo zmanjšali število črt v znaku, posodobili pisavo in barvo ter tako dobili bolj sodoben in lažje prepoznaven znak. V povezavi s tem smo začeli tudi z oglaševalsko akcijo s sloganom Meni je prav,« pravi Neža Kopač.

Končuje se prvo obdobje poenotenja uporabe logotipa. »Pripravili smo priročnik z osnovnimi navodili uporabe blagovne znamke, nove škatle za modno in športno obutev, nove vrečke in še marsikaj. Nadaljevali bomo z obeškami na čevljih, poenotenju izgleda tiskanih oglasov in podobnimi dejavnostmi, ki jih narekuje stroka.

Na kratko bi lahko rekli, da smo v naši službi odgovorni za enotno pojavljanje blagovne znamke in podjetja na trgu. To pa vključuje številne dejavnosti od opreme izdelkov z obeškami, do predstavitve teh izdelkov

na sejnih in drugih dogodkih. Tako sodelujemo in pripravljamo novinarske konference in druge predstavitve za kupce, sodelujemo pri oblikovanju katalogov, oglasov, zgibank, urejamo internetne strani. Vse to in še marsikaj terja od nas stalno sodelovanje s številnimi službami v podjetju in stalno spremljanje vseh dogodkov, ki so v Alpini in izven nje.«

Vse več pozornosti posvečamo tudi notranjemu komuniciranju. »Radi bi prispevali k temu, da bi se zaposleni v Alpini dobro počutili in da bi radi prihajali na delo. Raziskave kažejo, da je podjetje, kjer se zaposleni identificirajo s podjetjem, v katerem čutijo svojo pripadnost, uspešnejše, zato smo pričeli z različnimi akcijami. V poletnih mesecih je bil razpisan natečaj, na katerem so sodelovali zaposleni s svojimi fotografijami in pismenimi prispevki na temo dopust. Odziv je bil posebej pri fotografijah velik. Ker se zavedamo pomena telesne vadbe za zdravje, smo s tem, da prispevamo nekaj sredstev, zaposlene skušali spodbuditi k čim večji udeležbi pri večerni rekreaciji, ki poteka v Osnovni šoli v Žireh. Pripravljamo še nekaj novosti in presenečenj, predvsem pa si želimo, da bi tudi dan Alpine, ki ga praznujemo v mesecu aprilu, postal dan vseh zaposlenih v Alpini.

Za večjo povezanost zaposlenih s podjetjem in njihovo obveščenost štirikrat na leto izdajamo časopis Delo življenje. Ta nepretrgano izhaja že dvainštirideset let. Po potrebi izdajamo tudi Informator, v katerem delavce seznanjamo s tekočimi informacijami. Namen obeh je seznanjanje zaposlenih o dogajanju v Alpini in njenem okolju.«

Služba za tržno komuniciranje ima še veliko načrtov. »V prihodnosti nas čakajo številni izzivi, ki se jih počasi že lotevamo. Nadaljevali bomo z poenotenjem komuniciranja najprej na

domačih trgov, postopno pa tudi v svetu. Več pozornosti bomo posvetili različnim priložnostnim dogodkom in komuniciranju z javnostmi. Bolj pozorno bomo spremljali tudi odzive na naše aktivnosti. Idej nam vsekakor ne manjka, čeprav je vsaka nova pobuda zelo dobrodošla. Pomembno je, da vse ideje in načrte uresničimo v okviru finančnih sredstev, ki so nam na voljo in jih čim učinkoviteje porabimo (oziroma oplemenitimo),« je zaključila vodja službe za tržno komuniciranje Neža Kopač.

Februarja bo štiri leta odkar je **Klemen Možina** v Alpini. »Moje delo je v tesni povezavi z računalnikom. Fotografiram, fotografije obdelujem na računalniku, oblikujem plakate, delam skice, včasih snemam z video kamero in to tudi obdelam. Zraven tega se vsak dan pojavi še veliko raznih malenkosti, ki sicer ne izgledajo pomembne, vzamejo pa veliko časa,« je povedal Klemen Možina. »Najbolj me moti, kadar moram prekiniti začeto delo in se lotiti druge naloge. To se vse pre pogosto dogaja. Zavedam se, da so nekatere stvari nujne, vendar bi bilo kljub temu treba določiti nek vrstni red.«

Klemen Možina

Klemen Možina se je računalniške obdelave, fotografiranja, snemanja in obdelave filma večinoma naučil sam.

Ob delu obiskuje Srednjo šolo tiska in papirja, smer medijski tehnik. »Mislim, da mi šola da določene osnove in smernice, ki jih lahko uporabim pri delu. «Želim si bolj kreativnega dela, kjer bi lahko pokazal več samoiniciativnosti in realiziral svoje ideje.« Klemen poudarja tudi pomen sprotnega izobraževanja in spremljanja tren-

dov, za kar ponavadi zmanjka časa, saj se obseg dela stalno povečuje.

Tone Pintar je že v osnovni šoli zelo rad risal, zato se je odločil za šolanje na Srednji šoli za oblikovanje in fotografijo, smer grafični oblikovalec. »Zanimal me je strip,« nam je zaupal svoje mladostniške sanje. Toda realno življenje je drugačno in Tone se je zaposlil v drugi dejavnosti. V Alpino je prišel že kot izkušen grafični oblikovalec leta 1980. Bil je prvi s tovrstno izobrazbo v podjetju. Delal je tako za športni kot za modni program. Šele v zadnjih letih je zadolžen le za modno obutev. Njegovo področje je grafična oprema izdelkov za modni program (aplikacije, embalaža, žigi ter razne spremljajoče zadeve), izdelovanje oglasov, katalogov. Katalog izide dvakrat letno. To je njegovo avtorsko delo, saj poskrbi z vse, od zasnove, oblikovanja do končne izdelave, to je tisk, ki ga izvede izbran tiskar.

Tone Pintar

Izdelava kataloga je kreativno delo, kjer je osnova dobra ideja. »Moje delo ni vezano na osem ur, ki jih prebijem v podjetju. Mislim, da to nekateri premalo razumejo. Ideje se ne rodijo same od sebe in na ukaz. O osnovi kataloga ali drugi oblikovalski rešitvi razmišljam dalj časa. Lahko je to ob delu na vrtu, lahko ob sprehodu, kjerkoli. Tudi ko se pojavi ideja, to ni dovolj. Treba jo je dodelati in jo udejanjiti. A to ni vedno lahko. Kadar je človek razpoložen, naredi dober izdelek v zelo kratkem času. Pride pa dan, ko tudi kljub velikemu trudu ne gre. Velikokrat je zato težko točno uokviriti čas, v katerem bo tovrstni izdelek narejen,« je razložil Tone Pintar.

Marija Košir je že več kot petindvajset let zadolžena za ekonomsko propagando. Bila je prva, ki je v podjetju celovito prevzela to področje. Takrat ta dejavnost še ni bila tako razvita. »Alpina je bila prvo podjetje v čevljarstvu, ki je imelo svojo televizijsko reklamo,« se spominja Marija Košir. »To je bilo pred kakimi dvajsetimi leti. Na glasbo iz filma Foot loose so zaplesali sandali. Reklama je bila zelo dobro sprejeta. Prikazani sandali so bili razprodani.« Delo Marije Košir je bilo nekakšen zametek današnje službe za tržno komuniciranje. Sodelovala je pri različnih akcijah. Bila je tudi snovalka katalogov, pripravljala zamisli za sejme, bila povezovalni člen med novinarji in podjetjem. Kakšna mora biti po njenem mnenju dobra reklama? »Biti mora izvirna, drugačna oziroma taka, da se jo ljudje zapomnijo. Dober je bil odmev na reklamo za smučarske čevlje s sloganom V belem Alpino. Vrteli smo jo tudi na Evrosportu.«

Marija Košir

Za reklamo, kjer smo propagirali MS 950, smo na festivalu propagandnih filmov v Portorožu prejeli zlato medaljo. Zelo medijsko odmevna je bila reklama Najboljši par, ki smo jo posneli leta 1998. Zame je to najboljša propagandna akcija, ki smo jo naredili v preteklosti,« je prepričana Marija Košir.

Delo kot ga opravlja Marija Košir, zahteva številna poznanstva in vsakodnevne komunikacije. »To je delo, ki ga moramo opravljati s srcem. In ker se vedno držim tega pravila, vem, da imam tako med zunanji kot notranji sodelavci veliko prijateljev, ki spoštujejo moje delo in moja prizade-

vanja. Prav zato sem tudi vesela, da imam priložnost delati na tem področju.«

Matej Debeljak se je službi za tržno komuniciranje pridružil proti koncu letošnjega oktobra. »Za Alpino sem se odločil, ker sem v tem videl svoj izziv. Organizator tržnega komuniciranja je delo, za katerega sem študiral. Iskal sem tako zaposlitev in jo dobil v Alpini. Spoznavam Alpino, njene izdelke, način dela, ljudi. Zame je vse novo. A mislim, da sem se ob pomoči vodje službe za tržno komuniciranje že kar dejavno vključil v delo. Ena izmed prvih nalog je bila pomoč pri organizaciji tiskovne konference, ki smo jo pripravili ob predstavitvi novega otroškega smučarskega čevlja in smučarskih čevljev prilagojenih kupcu. Pripravljamo se na snemanje predstavitvenega filma za novo tekmovalno tekaško obutev. Potekajo tudi razgovori o sejmu ISPO, ki bo februarja naslednje leto. Zadolžen sem za prenovo Alpinine spletne strani,« je razložil Matej Debeljak.

Matej Debeljak

»Mislim, da sem prišel v okolje, kjer vlada delovno razpoloženje in kjer je trdna odločenost doseči zastavljene cilje. Ponosen sem, da sem del tima, ki se loteva zahtevnih nalog in upam, da bom lahko tudi sam nekaj doprinesel h končnemu uspehu podjetja.«

»V dobrem mesecu odkar sem v Alpini, sem spoznal le delček svojih zadolžitvev. Vsak dan je kaj novega. Učim se in upam, da bom pridobljeno znanje iz šole pa tudi iz novega delovnega okolja, lahko čim bolj učinkovito uporabil tudi v praksi. Zaenkrat mi je delo všeč. Vesel sem tudi, da delam s sodelavci, ki so mi pripravljani pomagati,« je svoje raz-

mišljanje zaključil Matej Debeljak.

Jožica Kacin: »Teče štiriindvajseto leto odkar sem se kot študentka zaposlila v Alpini. Do nedavnega sem delala v splošno kadrovskem sektor-

Jožica Kacin

ju, najprej kot pravni referent, od oktobra 1998 pa je moja najpomembnejša naloga urejanje časopisa Delo življenje in Informatorja. Ker naj bi služba za tržno komuniciranje skrbela za notranje kot tudi zunanje komuniciranje, Delo življenje in Informator pa sta del tega, sem bila premeščena

pod okrilje nove službe. Moje naloge glavne urednice časopisa Delo življenje, to je izdelava časopisa od vsebine, avtorjev, pisanja, fotografij do skrbi za končno izdelavo, to je tisk, se niso spremenile. Nekoliko pa se je s prihodom v novo službo spremenil način dela.

V službi za tržno komuniciranje se zbirajo vse informacije. Od tu se posredujejo naprej. Odgovornost za pravilno informacijo je kot vodja službe prevzela Neža Kopač, ki pa je po novem tudi odgovorna urednica časopisa in Informatorja. Tako skupaj ustvarjajo naši glasili.

Prav delo pri časopisu mi je omogočilo, da se srečujem s številnimi ljudmi; od visoko izobraženih do delavcev za stroji. Različni smo. A nekaj je gotovo. Stan ni pomemben, čeprav so v nekaterih pogledih velike razlike. Pomemben je človek in to, kar pravi sodelavka Marija Košir, da imamo ljudi radi in da nanje gledamo s srcem. Hvala vsem, ki ste mi pomagali do tega spoznanja. In hvala vsem, ki boste to spoznanje utrjevali in dokazovali vsak naslednji dan.«

Jožica Kacin

Marjetka Benedik - To je priznanje, da so moja prizadevanja, delati dobro, opazili, kar je lep občutek

Z Marjetko sva prišli v oddelek brizgane obutve, kjer dela tako rekoč od takrat, ko je leta 1987 prišla v Alpino. Stroji so bili ugasnjeni, delavci in delavke so v manjših skupinicah stali ali posedali ob strojih ali mizah. Z namenom, da mi kaj lepega povedo o Marjetki, sem stopila k najbližji skupini. Mojca, Milena, Marinka, Olga, Marjeta, ki se jim je kasneje pridružil še Antun, so prijazno pristali na pogovor. »Že nekaj časa sem opazovala Marjetko, ki vedno tako pridno dela,« na to sem opozorila mojstra in mu predlagala, da bi bila primerna za delavko meseca,« je dejala Marjetkina soimenjakinja Marjeta. »Pridna je. Česar se loti, ji uspe, pa naj bo pri delu ali drugod,« jo je opisala Olga. Tudi ostale sodelavke so se strinjale, da si Marjetka nagrado zasluži. »Rade jo imamo. Je tudi prijetna za družbo. Tudi izven službe kdaj po-

Marjetka Benedik, brizgana obutev, delavka meseca septembra

kramljamo ob kavici ali drugi pijači,« so veselo pripovedovale.

Delo življenje: Zaposlili ste se takoj po osnovni šoli.

Marjetka Benedik: Šola mi ni najbolj dišala. Želela sem se čimprej

osamosvojit, zaposlitev pa je prvi pogoj za to. 12. septembra sem bila stara petnajst let, 17. pa sem že pričela delati v Alpini.

Delo življenje: Se spominjate prvih dni?

Marjetka Benedik: Prvi dan imam še živo pred očmi. Celo noč nisem spala, tako me je skrbelo, da ne bom zamudila. Tudi mama je bila na preži. Zjutraj sem šla v kadrovsko službo. Od tam me je vodja oddelka Janez Smeš odpeljal na delovno mesto. Prve dni sem delala pokrove za škatle. Vse je bilo novo. Bilo je zanimivo, po drugi strani pa mi je bilo kar malo težko pri srcu. Na enem mestu je bilo zbranih toliko ljudi, stroji so brneli, upoštevati smo morali točno določen red glede odmorov, malice, prihoda, odhoda. Toda zadrega ni trajala dolgo. Hitro sem se privadila.

Delo življenje: Delate v oddelku brizgane obutve.

Marjetka Benedik: Dolgo sem oblikovala opetnike. Sedaj opravljam eno izmed končnih faz obdelave obutve. Obrežem jo na posebnem stroju, nato pa namažem s pasto. Če je potrebno, delam tudi druge delovne operacije. Vsega sem se naučila in ni mi težko, če moram poprijeti drugje.

Delo življenje: V vašem oddelku ste imeli že tri delavce meseca. Je pa še ena zanimivost. Delavec meseca v vašem oddelku Srečko Krvina, ima v Alpini zaposlenega brata Jožeta in oba sta bila delavca meseca. Tudi vaša sestra, ki dela v pri-krojevalnici, je prejela to priznanje.

Marjetka Benedik: Na to sem že pomislila. Pa še nekaj sem se spomnila. Tudi mama ima doma plaketo, ki jo je dobila za udarniško delo. Iz tega sem zaključila, da je tudi to dokaz, da imamo v naši družini nekaj dobrih lastnosti in navad.

Delo življenje: Rodili ste se v družini, kjer ste bila štiri dekleta.

Marjetka Benedik: Imam še tri sestre. Sem najmlajša. Najstarejša Manica je kar devetnajst let starejša kot jaz. Starejši sestri živita v Ajdovščini, Ivanka je doma. Doma je še mama. Oče je že pred leti umrl.

Delo življenje: Tudi vi ste živeli doma.

Marjetka Benedik: Z možem in otroci smo živeli na mojem domu

v Osojnici. Pred štirimi leti smo se preselili v novo stanovanje v centru Žirov. Z možem sva vzela kredit. Še par obrokov in bo odplačan. Tega se zelo veselim, saj bo ostalo nekaj več za druge potrebe. Osem let je, odkar sva kupila stanovanje. Počasi sva ga urejala. 24. decembra leta 1999 smo se preselili.

Delo življenje: To je bil za vas gotovo zelo lep dogodek?

Marjetka Benedik: Bili so res lepi občutki. Zdelo se mi je, kot da sem prišla v grad. Iz sedemindvajset na sto kvadratnih metrov. Otroka sta dobila svojo sobo, računalnik, pisalno mizo. Vse je bilo novo, najpomembnejše pa je, da je vse naše. Prevzel me je nek poseben občutek svobode. Odslej bomo sami svoj gospodar. Smo v centru, blizu je služba, šola, vse. Res sem bila vesela. Boljšega si ne bi mogla želeli.

Delo življenje: Imate dva sinova?

Marjetka Benedik: Sašo je bil rojen leta 1991 in obiskuje osmi razred devetletke. Trenutno je v šoli v naravi v Zrečah. Večkrat se slišiva po telefonu. Pravi, da se imajo lepo. Blaž obiskuje tretji razred osemletke. Imeli smo še Niko. Zaradi bolezni srca je umrla, stara dve leti.

Delo življenje: So spomini na Niko še živi? Vam je težko govoriti o tem?

Marjetka Benedik: Pravijo, da se je treba o stvareh, ki ti povzročajo bolečino veliko pogovarjati. Toda to ni vedno lahko. Bolečina je še tako živa. Občutkov staršev ob smrti otroka se ne da opisati. Takrat sem bila prepričana, da tega udarca ne bom preživela. A čas blaži rane, čeprav jih ne more nikdar zaceliti. Na zunaj sem odprt človek. Mislim, da znam tudi prijateljem marsikdaj svetovati in jih s toplo besedo spodbuditi. Toda premagati sebe in svoje občutke, to je težje. Moje bolečine zaradi smrti hčerke ne morem deliti z nikomur.

Delo življenje: A kljub temu znate narediti tudi odločilne korake in poskrbeti zase. Da znate tako ravnati, predvsem pa vztrajati, ste dokaz sami, s svojim prenovljenim videzom.

Marjetka Benedik: Res sem se malo spremenila. Ko smo se preselili v novo stanovanje, je v moje življenje

posvetil nov sončni žarek. Zdi se mi, da se je takrat veliko spremenilo. To mi je dalo polet in hotela sem narediti še kaj. Odločila sem se, da bom shujšala. Vztrajala sem. Včasih je bilo hudo, a sem vzdržala. V veliko pomoč mi je bil tudi mož, ki me je vzpodbujal in mi bil v oporo tudi kadar je bilo težko. Največ zaslug za moj uspeh in sploh, da sem se odločila za to, da bom shujšala, pa ima soseda Berta Rampre. Zaupala sem ji misel o tem in ona je bila tista, ki me je pregovorila, naj začnem. Dala mi je tudi prve nasvete o hujšanju in me spodbujala. Berta je zame kot nek dar, ki je prišel na mojo pot. Življenje se mi je začelo tudi z njeno pomočjo spreminjati na bolje.

Delo življenje: Začeli ste in uspelo vam je. Ste imeli kak poseben program?

Marjetka Benedik: Sama in največ s pomočjo znanja sosede Berte, ki veliko bere in veliko ve o teh stvareh, sem se odločila za drugačno prehrano. Predvsem sem pazila na kombinacije hrane. Zmanjšala sem tudi količino zaužitega ter veliko pila, predvsem vodo. Kilogrami so le počasi polzeli navzdol, a v štirih letih sem lažja za štirideset kilogramov. Čeprav je moja dieta manj intenzivna, še danes pazim, kaj pojem. Odločena sem, da bom vztrajala tudi naprej.

Delo življenje: Naredili ste še en pomemben korak, ki vam je spremenil življenje.

Marjetka Benedik: Lani 13. novembra sem naredila vozniški izpit. Tudi pri tem je soseda Berta igrala veliko vlogo. Hvaležna sem ji za vso podporo.

Delo življenje: Odkar imate vozniški izpit se počutite še bolj svobodni in neodvisni.

Marjetka Benedik: Počutim se še bolj svobodna, gospodarica samega sebe in svojega življenja. Včasih sem bila vedno odvisna od koga. V veliko sprostitvev in užitek mi je, kadar grem v Ljubljano po nakupih, se odpravim na obisk k sestri v Ajdovščino ali v Italijo. Ne bojim se vožnje, tudi če je ob meni mož, običajno vozim jaz.

Delo življenje: Pridobljena samozavest vam pomaga, da se vaše življenje kar samo obrača po lepših poteh.

Marjetka Benedik: Res je. Bila so leta, ki so bila zelo težka. Toda na srečo se je obrnilo. Kot da bi prav preselitev v novo stanovanje imelo neko čudežno moč. Včasih nisem hotela nikamor. Najraje sem bila doma. Sedaj sem postala drugačna. Rada sem v prijetni družbi.

Delo življenje: Posebej lepe spomine imate na srečanje z našim maratonskim plavalcem Martinom Strelom.

Marjetka Benedik: To srečanje je name res naredilo velik vtis. Splet dogodkov me je privedel v to okolje. Bertin mož Danči je kot glasbenik igral ob proslavitvi petdesetega rojstnega dneva Martina Strele. Nekaj se mu je pokvarilo in prosil je Berto, naj mu prinese. Berta je poklicala mene, če jo peljem. Ko sva prišli na kraj dogajanja, so naju povabili, naj se jim pridruživa. Še nikoli nisem videla toliko znanih ljudi. Govorila sem tudi z Martinom in se z njim slikala. To je bilo zame res nekaj posebnega. Vsi so

bili prijazni, znali so se veseliti. Bila je lepa izkušnja, ki mi bo vedno ostala v spominu.

Delo življenje: Spominjali se boste gotovo tudi priznanja za delavko meseca.

Marjetka Benedik: Tudi. Slutila sem, da se nekaj dogaja, saj so se sodelavci nekam nenavadno obnašali. Toda ko je prišel k meni predsednik uprave, vodja programa in vodja oddelka, sem bila kljub temu zmedena in presenečena. Tresla sem se kot šiba na vodi. Ne vem zakaj je tako. Poznam vse, ki so prišli na podelitev, srce pa mi je kljub temu bilo s podvojeno močjo.

Delo življenje: Kaj vam priznanje pomeni?

Marjetka Benedik: Priznanje sem vzela kot priznanje mojih sodelavk, sodelavcev, končno tudi vodstva. To je priznanje, da so moja prizadevanja, delati dobro, opazili tudi drugi, kar je lep občutek.

Delo življenje: Se v oddelku dobro razumete?

Marjetka Benedik: Zelo dobro. Včasih gremo skupaj na pijačo. Pred novim letom gremo tudi na večerjo. Enkrat letno imamo izlet. Letos smo bili v Benetkah. Z nami so šli tudi naši življenjski sopotniki. Bilo je čudovito.

Delo življenje: Bliža se novo leto. Ob tem delamo nove načrte in tkemo nove želje. Kakšne so vaše?

Marjetka Benedik: Predvsem si želim zdravja. To je najpomembnejše. Kaj pomagajo materialne dobrine, če človek nima zdravja. Drži pa, da mora biti tudi denar in vse kar je povezano z njim. Rada bi kupila nov avto. Moja petka je že stara in vprašanje je, do kdaj bo vzdržala. Tudi stanovanje ni dokončano. A kaj to. Da bi bilo vsaj tako kot je. Malenkosti res niso pomembne.

Jožica Kacin

Tončka Poljanšek - Vedno se najde način, da lahko naredimo še bolje in hitreje

V oddelku vzorčne delavnice, kjer dela delavka meseca oktobra Tončka Poljanšek, sem takoj začutila pozitivno energijo, ki je obdajala skupino. O Tončki so bile takoj pripravljene povedati kaj lepega. »Zlata je vredna,« je rekla ena. »Zmeraj je pripravljena za pomoč. Nikoli še ni rekla, da nečesa ne bo naredila ali da ne bo pomagala,« je trdila druga. »Nihče se tako ne poglubi v delo. Ko najde boljšo rešitev, Tončka svojih ugotovitev ne skriva zase. Vedno nam pove, kako naj delamo, da bo delo enostavnejše in boljše,« se je spomnila tretja. »Pa za hece je in dobro peče,« so se slišali medklici. »Ko je postala delavka meseca, smo cel teden jedli njene dobrote.« Tak je bil začetek. Potem sva se s Tončko umaknili. In besedo je dobila tudi ona.

Delo življenje: Ste veseli, ker ste postali delavka meseca.

Tončka Poljanšek: Kdo pa ne bi bil, če ga sodelavci predlagajo in še toliko bolj, če predlog potrdijo tudi tisti, ki opravljajo končni izbor. To pomeni,

da delavca spoštujejo in mu priznavajo njegovo prizadevanje.

Delo življenje: Ste pričakovali kaj takega?

Tončka Poljanšek: Bila sem presenečena. Mislim, da je v oddelku še veliko deklet in fantov, ki si zaslužijo to priznanje. Posebej pa moram omeniti sodelavko Mojco Miklavčič. Z Mojco delava skupaj in zelo dobro sodelujeva. Vedno pomagava ena drugi. Pri našem delu se vedno mudi, zato je zelo pomembno, da je izdelek čim prej narejen. Z Mojco se vedno potrudi, da narediva kar najbolje in najhitreje.

Delo življenje: Se večkrat mudi?

Tončka Poljanšek: To je pri našem delu vedno problem. Če bi imeli več časa, bi bila obutev še boljše. Pri vzorcih sta izgled in kakovost zelo pomembna.

Delo življenje: Radi opravljate to delo?

Tončka Poljanšek: Rada. Delo je razgibano in kreativno. Meni je to

Tončka Poljanšek, vzorčna delavnica, delavka meseca oktobra

všeč. Mislim, da imam tudi nekaj ustvarjalne žilice.

Delo življenje: Po poklicu ste šivilja?

Tončka Poljanšek: Po končani osnovni šoli, ki sem jo obiskovala v Žireh, sem se morala odločiti za poklic. Veselilo me je oblikovanje, toda

za to šolo sem imela preslab uspeh. Zdelo se mi je, da bi lahko nekaj svojih sposobnosti in želja uresničila tudi kot šivilja. Odločila sem se za šolanje za šiviljo v Ljubljani.

Delo življenje: Ste se v šoli dobili dovolj praktičnega znanja.

Tončka Poljanšek: Takrat je bilo to kar dobro urejeno. Imeli smo nekaj pouka in nekaj prakse. Ko sem končala šolo, sem znala ukrojiti in sešiti nekaj oblačil.

Delo življenje: Ste to znanje tudi uporabili?

Tončka Poljanšek: Sem. V Ljubljani sem stanovala pri stricu. Imela sem republiško štipendijo. Stric za bivanje in hrano ni hotel denarja, zato je ostalo nekaj prihrankov. Hranila sem jih in kupila šivalni stroj, ki mi je večkrat prišel prav. Še vedno ga imam in tudi uporabljam.

Delo življenje: Vaša prva služba ni bila v Žireh.

Tončka Poljanšek: V Žireh ni bilo ustrezne službe. Pisala sem prošnje. Najprej sem delala v invalidski delavnici v Kranju. Potem sem se zaposlila v Odeji v Škofji Loki. Nekaj časa sem stanovala pri sestri v Škofji Loki, potem sem se preselila v Žiri. Leta 1980 sem rodila sina Klemena. Na delo v Škofjo Loko sem se vozila. Dokler je bil doma mož, je to še nekako šlo, ko pa je Bojan odšel k vojakom, mi je vožnja vzela preveč časa. Mož je bil zaradi prometne nesreče oproščen služenja. Šele tik pred petindvajsetim letom je dobil poziv.

Ostala sem sama s sinom. Doma me je čakalo še delo na kmetiji. Napisala sem prošnjo in bila sprejeta v Alpino.

Delo življenje: Kje ste začeli?

Tončka Poljanšek: Začela sem v sekalnici. Ker je v tem oddelku izredno sezonska proizvodnja, sem bil kot delavka z najmanjšim stažem večkrat premeščena v druge oddelke. Delala sem, kjer so me rabili. Toda to me ni motilo.

Delo življenje: V razvoj ste prišli iz šivalnice.

Tončka Poljanšek: Tudi tam sem bila. Najprej na pripravi, potem za šivalnim strojem. Leta 1993 sem prišla v razvoj. Vzročne delavnice

takrat še ni bilo. Bili smo pri tehnologijah in modelirjih. Ko se je obseg dela povečal, smo se preselili v nove prostore.

Delo življenje: Tu pravite, da vam je všeč.

Tončka Poljanšek: Rada imam delo in sodelavce. Šele v tem oddelku sem se res prav razživela in pokazala svoj pravi značaj. Prej se mi zdi, da sem bila bolj zase. Tudi med organiziranimi odmori sem najraje delala ali pa čas prebila na delovnem mestu. V vzorčni delavnici pa smo dobra družba. S sodelavci in sodelavkami se dobro razumemo. Pri delu si pomagamo, kadar pa imamo čas, se pogovorimo tudi o čem drugem, ne le o službi.

Najlepše je, kadar rečemo kakšno veselo. Mislim, da je tega premalo in da smo vedno preveč obremenjeni, da bi se znali prav sprostiti. Na srečo pride včasih tudi do tega.

Delo življenje: Se sodelavke družite tudi izven delovnega časa.

Tončka Poljanšek: Vsako leto imamo izlet. Največkrat se odpravimo na lažji pohod.

Delo življenje: Ste radi v naravi?

Tončka Poljanšek: Narava me pomirja in mi vliva novih moči. Z veseljem se lotim kakršnihkoli del povezanih z naravo. Doma na Selu imamo tudi nekaj zemlje. Včasih smo imeli tudi živino, a smo to dejavnost opustili. Da ni treba vse kupovati, pa še vedno posadimo nekaj vrtnin.

Delo življenje: V mladosti niste nikdar živeli na kmetiji. Je bilo privajanje na kmečka dela težko?

Tončka Poljanšek: Otroštvo sem preživela v najemniškem stanovanju, pozneje smo se preselili v blok. Nekaj malega sem se s kmečkimi opravili seznanila na Malenskem Vrhu, kjer je bila doma moja maja. Včasih sem bila tam na počitnicah in tako sem videla in preizkusila tudi nekaj tega dela.

Delo življenje: V vaši družini ste bili štirje otroci.

Tončka Poljanšek: Bile smo tri sestre, nazadnje pa se je rodil še brat Rado.

Delo življenje: Sedaj živite vsak po svoje. Vsak ima svojo družino. Se še srečujete?

Tončka Poljanšek: Vedno večkrat najdemo kako priložnost, da se dobimo. Včasih, ko smo imeli majhne otroke in številne druge obveznosti, za srečanja ni bilo časa. Ena sestra živi na Jesenicah, druga v Škofji Loki, brat v Ledinskih Krnicah. Mama je v bloku na Loški cesti. Naši otroci so večinoma odrasli. Ko je človek malo starejši, začne drugače gledati na te stvari. Taka srečanja mu več pomenijo.

Delo življenje: Ste vedeli, da boste postali delavka meseca?

Tončka Poljanšek: Nihče mi ni omenil, da so me predlagali. Kasneje, ko sem priznanje že prejela, pa sem se spomnila, da me je sodelavka malo prej spraševala, če berem horoskop. Svetovala mi je, naj ga preberem, ker mi piše, da bom štela denar. Smejala sem se in ji odgovorila, da piše čisto prav. Zbirala sem denar za darilo sodelavcu, ki bo odšel v pokoj in kaj drugega naj naredim kot da preštujem, koliko se je nabralo.

Delo življenje: V oddelku urejate tudi take zadeve.

Tončka Poljanšek: Nekdo mora prevzeti tudi to. Če imam čas, rada naredim kakšno presenečenje ali se izmislim kaj novega. Ko je imela ena od sodelavk, ki rada hodi v planine, petdeseti rojstni dan, sem ji naredila planinca. Bil je pravi mož velikosti približno pol metra z vso opremo in originalnimi čevlji. Kot sem že rekla, taki dogodki popestrijo življenje, nas zblizujejo in nam lepšajo dni. Tudi zaradi njih je lepo priti med svoje sodelavce.

Delo življenje: Je nagrada tudi obveza za naprej?

Tončka Poljanšek: Gotovo. Priznanje je dokaz, da sem dobro delala. Toda ni rečeno, da ne bi mogla biti še boljše. Vedno se najde način, da lahko naredimo še bolje in hitreje. To priznanje jemljem tudi na tak način. Potrudila se bom in skušala biti še boljše. Mislim pa, da je pri našem delu pomembno tudi, da se s sodelavkami pogovarjamo, da smo odkrite druga do druge. Tako pridemo do marsikatero rešitve.

Delo življenje: Ste že razmišljali o tem, kako boste porabili nagrado?

Tončka Poljanšek: Kupila bom nekaj takega, kar me bo spominjalo na ta dogodek.

Pri hiši moramo urediti okolico in mogoče bo prav tu prišel prav kak dodatek. Do naše hiše zaradi slabega mostu čez Soro ni bil urejen dostop z tovornjakom. Ko smo gradili hišo smo material pripeljali s tovornjakom, ga preložili in ga s traktorjem odpeljali naprej. Sedaj, ko je nov most moramo narediti še ustrezen dostop do hiše, potem pa bomo uredili tudi okolico.

Delo življenje: Kaj še delate v prostem času?

Tončka Poljanšek: Prostega časa sicer ni veliko, toda kadar se najde

kak trenutek, ga znam zapolniti z različnimi ročnimi deli. Rada klekljam, delam gobeline, pečem. Svoje izdelke rada podarim za kak praznik. Zdi se mi, da ima darilo, ki sem ga sama naredila, neko drugačno, simbolično vrednost.

Delo življenje: Bliža se novo leto. Kakšne so vaše želje za naprej?

Tončka Poljanšek: Vedno imamo kup želja. Prva želja mater je gotovo sreča njihovih otrok.

Danes je težko dobiti ustrezne službe. Sin Klemen je naredil lesarsko šolo in

je na srečo zaposlen. Simon pa še študira gozdarstvo v Ljubljani. Najprej si želim, da bi študij uspešno zaključil in dobil ustrezno službo. Najpomembnejše pa je seveda zdravje. Če bo to, bomo drugo že uredili. Zase pa si želim tudi, da bi bilo v Alpini še delo in da bi tu dočkala upokojitev. Danes so razmere take, da človek nikdar ne ve, kako bo. Da le ne bi bilo slabše kot je sedaj in ne bom se pritoževala. Življenje je treba jemati takšno kot je in iz njega skušati vzeti tisto, za kar mislimo, da je najboljše.

Jožica Kacin

Andreja Mohorčič – »Naša Andreja je delavka meseca,« me je nagovoril predsednik uprave mag. Andraž Kopač

Andreja Mohorčič je dela v montaži športne obutve. Povedala je, da ni nikdar razmišljala o tem, da bi lahko postala delavka meseca. Dan, ko je prejela to priznanje se ji je globoko vtisnil v spomin. »Takega šoka še nisem doživela,« je komentirala. Toda priznanja je vesela. Ponosna je, da imajo sodelavci o njej tako dobro mnenje in da opazijo njen trud. To in še marsikaj je povedala delavka meseca novembra Andreja Mohorčič.

Delo življenje: Ali ste vedeli, da ste predlagani za delavko meseca?

Andreja Mohorčič: Ne. Takega šoka v življenju še nisem doživela. Nikdar nisem razmišljala o tem, da bi tudi jaz postala delavka meseca. To je bilo zame res veliko presenečenje.

Delo življenje: Kako je izgledala podelitev?

Andreja Mohorčič: Vodja proizvodnje Judita Oblak je prišla k meni in me prosila, naj grem z njo. Velikokrat delam tudi popoldne, zato sem mislila, da se bomo pogovarjali o popoldanskem delu. Ustavila sem se pri sodelavki, Judita Oblak pa je šla naprej. Opazila sem, da me vsi gledajo. Nekaj metrov stran so stali vodja oddelka, fotograf in generalni direktor mag. Andraž Kopač, ki me nagovori: »Naša Andreja je delavka meseca.«

Delo življenje: Sprejeli ste čestitke, nato pa se odpravili na delo.

Andreja Mohorčič: Kuverte, ki sem jo prejela, sploh nisem pogledala. Dala sem jo v torbo in šele kasneje, ko sem prišla od malice, sem jo vzela v roke in videla, kaj je v njej.

Delo življenje: Ste bili nagrade veseli?

Andreja Mohorčič: Seveda. V tem času sem bila zaradi obilice dela v podjetju, doma veliko odsotna. Zmanjkovalo mi je časa za vsakdanja opravila. Nagrada je prišla prav tudi za to, da se mojim domačim vsaj malo oddolžim za to. Povabila sem jih na večerjo. Kaj bom z ostankom, se še nisem odločila. Vem pa, da si bom kupila nekaj takega, kar bo samo moje in me bo vedno spominjalo na ta

Andreja Mohorčič, lahka montaža, delavka meseca novembra

dogodek. Mogoče se bo nekaj poznalo tudi pri Miklavžu, ki bo zaradi moje nagrade lahko vrgel v koš še nekaj več dobrot.

Delo življenje: Zakaj mislite, da ste bili predlagani za delavko meseca?

Andreja Mohorčič: Ne vem. A gotovo je nekaj na tem, ker sem vajena vsakega dela, ki ga z veseljem opravi in ker se hitro prilagodim vsaki okoliščini.

Delo življenje: Kaj delate?

Andreja Mohorčič: Nimam stalnega dela. Sem v montaži obutve in delam, kjer je potrebno.

Delo življenje: Zjutraj ko pridete na delo ne veste, kje boste začeli.

Andreja Mohorčič: Ne. Včasih to ni prijetno, a sem se privadila. Kadar imam slabši dan pa tudi pomislim, da bi bilo lažje, če bi prišla na delo, se usedla na stalno mesto in tam ostala do konca delavnika.

Delo življenje: Gotovo pa so tudi dobre strani takega dela?

Andreja Mohorčič: Seveda. Delo je razgibano in čas hitro teče. Veliko hitreje kot če bi delala eno in isto opravilo.

Delo življenje: Ste ponosni, ker ste postali delavka meseca?

Andreja Mohorčič: Zaradi tega priznanja sem zelo počaščena. Vesela sem, da imajo sodelavci o meni tako

dobro mnenje, da me cenijo in da so opazili moj trud.

Delo življenje: Je to obveza tudi za prihodnost.

Andreja Mohorčič: Je. Kot delavka meseca mislim, da moram biti drugim zgled in da se moram še bolj potruditi.

Delo življenje: Radi delate v Alpini?

Andreja Mohorčič: Rada. Veliko vlogo pri tem imajo tudi moji sodelavci. Če ni razumevanja v kolektivu, potem naj bo delo še tako lahko, ni prijetno hoditi v službo. V našem oddelku smo mešana družba. Mladi, srednji, malo starejši, moški, ženske, toda zaradi tega nimamo nobenih težav. Dobro se razumemo. Tudi zato, ker se včasih nasmejimo, je lepo priti na delo in tudi zato radi prihajamo sem.

Delo življenje: Se sodelavci družite tudi izven delovnega časa?

Andreja Mohorčič: Pred novim letom gremo na večerjo. Kam bomo šli letos se še nismo odločili. Enkrat letno gremo tudi na izlet. Obiskali smo številne kraje in pokrajine po Sloveniji.

Delo življenje: V Alpini delate že skoraj dvaindvajset let. Mladi ste se zaposlili. Vam je to ustrezalo?

Andreja Mohorčič: Ni mi bilo do šole. Raje sem se zaposlila. Imela sem svoj denar. Delala sem osem ur, potem pa sem bila prosta in to mi je v mladosti veliko pomenilo. Kasneje sem včasih razmišljala, da bi bilo dobro, če bi imela kak poklic. Toda kaj hočemo zaenkrat je tako.

Delo življenje: Kaj pa prosti čas?

Andreja Mohorčič: Tega mi ne ostane veliko. Posebej pozimi je dan tako kratek, če pa delam še popoldne, pridem domov, ko je že trda tema. Nekaj malega pospravim, pripravim za kosilo za naslednji dan in večer je mimo. Zjutraj pa je itak treba kmalu na delo.

Delo življenje: Pozna jesen res ni čas za delo v naravi. Kaj pa počnete poleti, ko so dnevi daljši?

Andreja Mohorčič: Rada delam na vrtu. Kar zraste je dobro, pa tudi koristno. Ni treba za vsako malenkost v trgovino, pa tudi lažje je, če človek odreže solato kar pred domačim

pragom. Najpomembnejše pri tem pa je, da je z vrta prinešena vrtnina še polna vitaminov, med prevozom in čakanjem na kupca, pa se jih veliko uniči.

Delo življenje: Poznamo pa vas tudi po tem, da imate v družini še eno stvar, ki ji vsi v družini posvečate del svoje pozornosti.

Andreja Mohorčič: Gotovo imate v mislih veselje do motorjev. Že kot majhno deklico so me motorji privlačili. Želela sem imeti motor. Že v mladosti sem naredila zanj vozniški izpit. Svojega motorja nisem kupila in ga tudi ne vozim, srečala pa sem moža, ki ima do tega podobno oziroma še večjo strast.

Delo življenje: Pa ni tu le voznja. Krajani vas in vašega moža še bolj poznamo po tem, da se vozita na nenavadnem motorju, ki je edinstven primer.

Andreja Mohorčič: Res je. Najin tricikel je nekaj posebnega. Mož Vinega je delal dve leti. Toda nikdar ni dokončan. Vedno je treba dodati še kaj. Ogrodje je izdelano iz bakrenih slik. Te je naredil Vinetov oče. Ostalo pa je delo mojega moža. Pomagal mu je tudi prijatelj Štefan Kunc. Delo in vzdrževanje takega motorja ni poceni. A nekaj moramo imeti v življenju tudi zase, za svojo dušo kot pravimo in za svoj hobi.

Delo življenje: Z motorjem hodita tudi na motoristične zборе.

Andreja Mohorčič: V svetu je veliko različnih motorističnih zborov. So tudi taki, kamor smo povabljeni le tisti, ki imamo tricikle. Takih zborov se najraje udeleživa. So bolj umirjeni. Ni toliko različne družbe kot jo je na primer na vsem znanem motorističnem zboru v Žireh.

Delo življenje: Nekateri o motoristih z nenavadnimi usnjenimi oblaci in z njimi značilnim revolucionarnim izgledom, ki drvijo po cestah, nimajo najboljšega mnenja. Kaj pravite na to?

Andreja Mohorčič: Včasih nekateri res dajejo bolj grob vtis, toda ko take ljudi spoznamo, ugotovimo, da so po srcu zelo dobri, prijazni in družabni ljudje. Vedno se veselim srečanja z njimi. Z možem sva vedno lepo sprejeta.

Delo življenje: Greste večkrat na tak zbor?

Andreja Mohorčič: Vsako leto greva na dva ali tri zборе. Dvakrat zaporedoma sva bila na Madžarskem. Tudi za drugo leto načrtujemo obisk tega zbora. Če bo hči Johana naredila vozniški izpit, bomo šli vsi. Mož in jaz z motorjem, sin in hči pa z avtom.

Delo življenje: Vam je Madžarska všeč?

Andreja Mohorčič: Zelo. Lani sva motorističen zbor podaljšala še z obiskom Blatnega jezera. Bilo je zelo lepo. Tudi cene so bile primerne. Sem pa opazila velike razlike med mestom in vasjo. Mesta so taka kot pri nas, tudi cene so v mestih višje. V vaseh pa sem naletela tudi na drugo plat. Trgovine so bile zelo slabo založene. Marmelado so rezali z nožem in jo prodajali po koščkih. Z možem sva kupila sir. Prodajalka nama je odrezala majhen kos. Ko sva prosila za večji odmerek, je odgovorila, da ga ne more dati, ker mora nekaj ostati še za druge.

Delo življenje: Kam še greste?

Andreja Mohorčič: Vsako leto greva z možem tudi v Nemčijo v Simbach in v Ulm. Za naslednje leto imava povabilo iz Srbije. Načrtujeva, da se bova odzvala.

Delo življenje: Motor, vrt, gospodinjinska opravila. Je še kaj kar radi počnete?

Andreja Mohorčič: Včasih gremo kam tudi peš, vendar po pravici povedano: raje imamo vožnjo na treh ali štirih kolesih. Včasih gremo na Breznico, v Goropeke, redkeje na Javorč.

Dan pa nam zapolni tudi naš kužek Jack.

Delo življenje: Imate radi živali?

Andreja Mohorčič: Rada imam živali. Jack je že naš četrti kuža in je pri nas že šest let. Zanj večinoma skrbi hči Johana, toda včasih je tudi v moji družbi. Kupili smo ga, ker sta tako želela otroka. Onadva počasi odraščata, zaradi šolskih obveznosti sta veliko od doma, Jack pa mi dela družbo. Prepričana sem, da drži trditev, da je pes človekov najboljši prijatelj.

Upala je, da se bo pokazala priložnost, da bo zbrano predstavila v knjigi. Želela je, da bi podrobneje predstavila bogato pevsko kulturo v Žireh, zato so se skupaj z Moškimi pevskega zborom odločili, da izdajo knjigo, ki ne bo opisovala le delovanje Moškega pevskega zbor Alpine. Tako je nastala knjiga Ostanite zvesti pevski kulturi Žirov s podnaslovom (Čez) sto let žirovskega zborovskega petja. V njej je opisano organizirano petje na Žirovskem. Dr. Marija Stanonik je kot etnologinja gradivo obdelala na strokoven način, zato je v knjigi kar 1032 opomb, kar pa je bil poseben izziv oblikovalcu Stanetu

Kosmaču. Kot je povedal, je prav zaradi tega skušal poiskati rešitev, ki bo bralca zadovoljila z oblikovalskega stališča in mu bo omogočila čim lažje branje.

Poleg Moškega pevskega zbor Alpine je nastopil še Otroški pevski zbor Osnovne šole Žiri, Mladinski pevski zbor Osnovne šole Žiri in Mešani pevski zbor Žiri. Vse našete zборе vodi zborovodja Andrej Žakelj. Dve pesmi je zapel tudi mešani pevski zbor upokojencev Srebrni (g)las, ki ga vodi Anton Rijavec. Na prireditvi je spregovoril tudi predsednik uprave Alpine mag. Andraž Kopač. Alpina in njeni delavci

so namreč od vsega začetka glavni donatorji zborov. »Želja po petju in druženju je preživela številne vzpone in padce, s katerimi so se srečevali na svoji pevski poti. Isto velja za Moški pevski zbor Alpine, ki je bil ustanovljen pred štiridesetimi leti. Hvale vredno je, da niso pozabili na svoje korenine. Začeli so kot Moški pevski zbor Alpine in s tem imenom še danes promovirajo sebe in naše podjetje. V zadnjem desetletju so zbor pomladili z novimi svežimi glasovi. Nova generacija je zagotovilo, da se bo zborovsko petje nadaljevalo,« je med drugim dejal mag. Andraž Kopač.

Jožica Kacin

Camino de Santiago – osemsto kilometrov prehojene poti v devetindvajsetih dneh

Cilj je dosežen.

Knjižnica Ivana Tavčarja, izposojevališče Žiri je v kinodvorani v Žireh 15. oktobra pripravila zanimiv večer. Člani Društva Šmarničnih romarjev iz Žirov so se v juliju odpravili po poti sv. Jakoba (Camino de Santiago) od St Jean Pied de Porta v Franciji do Santiaga v Španiji. Od 14. julija do 12. avgusta so prehodili nekaj manj kot osemsto kilometrov. Pot, ki se je na začetku zdela neskončna in nedosegljiva, na koncu pa je postala nepozaben spomin na vzpone in padce, vročino in nekaj osvežujočega dežja, veselje in žalost, razigranost in utrujenost, sta ob diapozitivih slikovito opisala žirovski župnik Jože Stržaj in Marija Logar iz Rovt. Romanja sta se udeležila tudi naša delavca Fanči in Ciril Vidmar.

Jožica Kacin

Telesna vadba – sprostitelj po napornem dnevu

Strokovnjaki vedno bolj poudarjajo pomen telesne dejavnosti za zdravje in dobro počutje. Doc. dr. Boris Sila v reviji Za Srce, ki jo izdaja Društvo za

zdravje srca in ožilja Slovenije (letnik X, št. 7, december 2001) piše, da bi v odnosu do telesne dejavnosti lahko postavili naslednje pravilo:

»Prvič: za svojo nedejavnost ne iščimo izgovorov okoli nas, ker si ovire postavljamo sami. Drugič: če so krivi drugi, velja prvo pravilo. Nenehno se moramo namreč zavedati, da je naše telo ustvarjeno za gibanje in ne deluje pravilno, če v vsakdanjem življenju tega nima dovolj. Gibanje pozitivno vpliva na delovanje in življenjske procese v različnih organih in organskih sistemih, ohranja dobro počutje in primerno zdravstveno stanje.«

V Žireh v prostorih Osnovne šole že več let potekajo različne športne dejavnosti za odrasle. Mnogi se zavedajo pomena telesne vadbe in za svojo nedejavnost, kot pravi dr. Sila, ne iščejo izgovorov. Že več let so redni gosti rekreacijskih srečanj. Toda takih, kljub temu, da tudi strokovnjaki zagotavljajo, da smo Žirovci dejavni športniki, je še vedno premalo.

Med aerobiko udeležence izvajajo tudi vaje za trebušno moč.

Zavedajoč se pomena redne telesne vadbe in v skrbi za čim boljše počutje in zdravje zaposlenih, smo se v Alpini odločili, da tej dejavnosti posvetimo še več pozornosti. Vsem zaposlenim, ki so se odločili za obiskovanje ponujenih

športnih dejavnosti, smo omogočili trideset odstotni popust pri plačilu vadbe. Na voljo je obisk košarke za ženske in moške, odbojke, aerobike (bolj in manj zahtevne) tae boa, badmintona, plesnega tečaja (začetna in

nadaljevalna stopnja). Veliko naših sodelavcev se je vključilo v telesno vadbo. Največ zanimanja je za aerobiko in plesne tečaje. Rekreacija bo potekala do maja 2005.

Jožica Kacin

Oktober mesec požarne varnosti Reševanje ob prometni nesreči

Ker je bilo v letošnjem letu na območju občine Žiri kar nekaj hujših prometnih nesreč smo se dobračevski gasilci v sodelovanju z drugimi društvi in službami odločili, da organiziramo gasilsko reševalno vajo, ki bo prikazovala reševanje ob prometni nesreči. Vajo smo hoteli izvesti z namenom, da se krajanom Žirov predstavi delovanje in postopke reševanja ob takšnih nesrečah. Bila naj bi tudi kot eno od izobraževanj, ki jih izvajamo čez vse leto.

Predpostavka vaje je bila, da je v centru Žirov, v bližini parkirišča Alpine, prišlo do hujše prometne nesreče z naletom dveh osebnih vozil. V enem od vozil sta ostala ukleščena šofer in mlajši sopotnik na zadnjem sedežu. Na mesto intervencije je prvi prišel policist, ki je zavaroval mesto nesreče. Gasilci so pričeli z izvajanjem postopkov, ki so v njihovi pristojnosti. Poizkušali so z nenasilnim odpiranjem vrat, odklopili so akumulatorje (kot možne povzročitelje požara na vozilu) ter izvedli aktivno požarno varovanje. Za posejavanje ob prometnih nesrečah je za našo občino z državno koncesijo za prometne nesreče pristojno PGD Škofja Loka. Na kraj nesreče so nato prišle: ekipa nujne reševalne pomoči zdravstvenega doma Škofja Loka z reševalnim vozilom, gasilci PGD Škofja Loka s hitrim tehničnim vozilom ter večjim tehničnim vozilom z dvigalom ter ekipa prometne policije s kombijem za posredovanje ob hujših prometnih nesrečah. Gasilci so pričeli z reševalno akcijo. Potek je vodila zdravnica.

Po zaključku vaje je na prizorišču ostala še policijska patrulja in gasilci z vozili in opremo. Vsakdo je lahko opravil preizkus z alkoktestom, si ogle-

Ko se v stanovanju vname požar

Gasilci iz Žiri so septembra na medobčinskem tekmovanju v Škofja Loka dosegli izjemen uspeh. Zasedli so kar tri prva mesta. Prejeli so tudi županov pokal za najboljšo gasilsko društvo med štirimi bivšimi občinami Škofje Loke ter prehodni pokal za najbolje izvedeno in ocenjeno vajo.

Gasilci si želimo čim boljšega sodelovanja z občani, saj smo si medsebojno koristni in potrebni. Zato smo v oktobru vsakoletni dan odprtih vrat začeli z obiskom prvošolcev, kjer smo jim na primeren način poskušali predstaviti naše delo. Aktivnosti smo nadaljevali preko celega meseca požarne varnosti. Tako smo v soboto, 2. oktobra 2004 v centru Žirov skupaj z gasilci iz Škofje Loke in iz sosednjega društva izvedli demonstracijo tehničnega reševanja. Svoj program smo nadaljevali s prikazom nevarnosti v gosposdi-

dal orodje za zaustavljene vozil ter ostalo opremo za tehnično reševanje, gasilno in reševalno opremo, gasilne aparate in podobno.

Tisto sobotno dopoldne je bilo po Žireh slišati precej gasilskih in reševalnih siren, vendar je bilo vsem lažje pri srcu, ker smo vedeli, da je bilo to samo zaradi vaje. Precej težje pa je, če gre zares. Eden od namenov vaje je bil tudi, da se spomnimo, da so nekje prostovoljci, ki so kljub ostalim obveznostim, pripravljeni del svojega prostega časa posvetiti tudi pomoči ljudem v stiski.

Janez Trtnik

nstvu. Ob razstavnih panojih je bil možen ogled letošnjih uspehov, omogočen je bil nakup in pregled gasilnikov, pri gasilskem domu v Žireh pa sta se izvedli dve demonstraciji gašenja z gasilniki ter prikazalo obstoječo opremo. Dneve odprtih vrat smo zaključili z obiskom otrok iz vrta, mesec požarne varnosti pa najprej z društveno vajo, nato občinsko vajo ter vajo z društvom PGD Ledine iz sosednje GZ Idrija.

Ivo Beovič

Na petem Markovem teku na Javorč najhitrejši domačin Borut Malavašič

Zmagovalci v kategoriji članov: Borut Malavašič, Miha Plahutnik in Matej Poljanšek. (foto: Marko Šubic)

Prvo soboto v mesecu oktobru je Planinsko društvo Žiri organiziralo že peti Markov tek na Javorč. V lepem vremenu se ga je udeležilo devetinštirideset tekačev in dvanaest pohodnikov. V moški konkurenci je s časom 18,47 minut slavil domačin Borut Malavašič. Pri dekletih je bila s časom 23,10 minut najboljša Ljubljanka Simona Žabjek. V najmlajši skupini dečkov je bil najhitrejši Žiga Novak (25,50), pri deklicah pa Katja Stanonik (26,36). Najboljši čas vseh petih tekov ima še vedno Mitja Kosovelj, ki je progo leta 2002 pretekel v 17,16 minutah. Pri dekletih je najboljši dosežen čas 21,19 minut. Pred dvema letoma ga je dosegla Mateja Kosovelj.

Skupini tekmovalcev se je na prireditvi pridružila tudi skupina pohodnikov, ki je pripomogla, da je bilo vzdušje na prireditvi še prijetnejše. Priznanja najboljšim je pred Kočo na Javorču podelil oče pokojnega Marka Stane Čar.

Zvone Kopač

Tudi v tej sezoni lep odziv na žirovski abonma

DPD Svoboda tudi letos nadaljuje s tradicijo gledališkega abonmaja, ki so ga v Žireh zelo lepo sprejeli. Kot običajno bodo gledalci videli štiri predstave. Sezono je pričelo Prešernovo gledališče iz Kranja s komedijo Nekaj dragega in popolnoma neuporabnega. Konec novembra se je predstavil Špas teater z igro Funny Money. Igrali so: Janez Hočevnar-Rifle, Mojca Fatur, Uroš Smolej, Primož Petkovšek Petko in drugi.

J.K.

Funny Money, Špas Tetater, igra tudi Primož Petkovšek-Petko, znanec Žirov

Veliko zanimanje za pohod ob rapalski meji, ki naj bi postal tradicionalen

V nedeljo, 3. oktobra je turistično društvo Žiri odprlo pot ob rapalski meji. Pohod se je pričel v Žireh. Preko dvesto udeležencev, ki so se zbrali, sta pozdravila predstavnik občine Marko Mrlak in predsednik Turističnega društva Žiri Andrej Poljanšek. Nato so se preko Ledinice odpravili na Mrzli Vrh. Pri konfinu št. 38 je o rapalski meji spre-

govorila zgodovinarica Vlasta Pečelin. Člani turističnega društva Žiri in Sovodenj so se vrnili v stare čase in uprizorili, kako je potekal kontrabant (tihotapljehe). Kontrabantko Mico je predstavil Rok Klemnčič. Po skromni pogostitvi so se udeleženci, ki so se jim na tem mestu pridružili še številni pohodniki, spustili na Breznico. Tu jih je pozdravil avtor knjige Ob stari meji Tomaž Pavšič. V kulturnem programu je nastopila Folklorna skupina iz Sovodnja. Domačini iz Breznice so pripravili stojnice, na katerih so ponujali svoje pridelke in izdelke. Turistično društvo Žiri obljublja, da bo pohod ob rapalski meji postal tradicionalen. Organiziran naj bi bil zadnje nedeljo v septembru.

Jožica Kacin

Kaj se je dogajalo ob meji, so prikazali predstavniki Turističnega društva Žiri in Sovodenj

Rupnikov linija in Alpski zid, knjiga avtorja Aleksandra Jankoviča-Potočnika

5. novembra je bilo v Galeriji Svobode v Žireh predavanje in razstava ob izidu knjige Rupnikova linija in Alpski zid, s podnaslovom Utrjevanje rapalske meje med letoma 1932 in 1941, avtorja Aleksandra Jankoviča-Potočnika. Predavanje je bilo pospremljeno z diaproskicijo. *J.K.*

Petra Likar se je predstavila z dvema knjigama za otroke

V petek, 19. novembra smo obiskovalci v Galeriji DPD Svoboda ob kulturnem programu pospremili izid dveh knjig, prvenecv Petre Likar. Izšli sta pri založbi Karantanija v zbirki Krtek, kjer se predstavljajo sodobni avtorji za sodobne otroke kot je moto zbirke. Avtorica je knjigi naslovlila s skupnim naslovom Agencija brez panike. Podnaslov prve knjige je Po sledih rdečega dežnika, druge pa Pozejdonov povratek.

Goste je pozdravil publicist in filozof Miha Naglič. V nadaljnjem programu so sodelovali učenci Osnovne šole Žiri. Otroški pevski zbor pod vodstvom Andreja Žaklja, je zapel dve pesmi. Teja Modic je prebrala zgodbo iz knjige. Članici novinarskega krožka Špela in Tina sta pripravili intervju, v katerem sta Petro Likar spraševali o njej, predvsem pa o njenem pisanju.

»Za otroško literaturo sem se odločila, ker imam rada otroke in pravljice. Pisanje za otroke je zame poseben izziv, saj mislim, da so otroci najbolj zahtevni bralci,« je povedala. Zgodbe, najprej preizkusim pri

Na priveditvi je zapel Otroški pevski zbor Osnovne šole Žiri. Petra Likar stoji ob zboru na desni.

sinu Chrisu in hčerki Ashi. Včasih ugotovim, da nekaj, kar je meni všeč, pri otrocih nima pravega odziva.«

Petra Likar je rada pisala že v osnovni šoli. V osmem razredu je dobila nagrado za najboljši spis. Pisanje je bil sprva njen konjiček, sedaj pa je to njen kruh. Objavlja v otroških revijah Zmajček, Trobentica, Bučka, Bimbam. Njene otroške zgodbe so izšle tudi v Žirovskem občasniku. Piše pa

tudi za odrasle. Zgodbe objavlja v Anteninih Ljubezenskih zgodbah.

»Imam tisoč idej. Porajajo se mi kar same od sebe,« je povedala. Pripravljam tretjo in četrto knjigo zbirke Agencija brez panike. Izšli naj bi prihodnje leto. Imam pa še veliko načrtov. Le časa je premalo, da bi vse ideje, ki se mi porajajo v glavi, uresničila,« je povedala Petra Likar.

Jožica Kacin

Sanje v cvetju – Razstava slik Mihele Strlič

Mihela Strlič in Stane Kosmač

24. oktobra je bila v Galeriji DPD Svoboda odprta razstava, ki jo je avtorica Mihela Strlič poimenovala Sanje v cvetju. Na ogled je bilo dvaindvajset njenih del. Največ jih je nastalo v zadnjih dveh letih, nekaj pa tudi prej.

V kratkem kulturnem programu je Mihelo Strlič predstavil akademski slikar Stane Kosmač, zapeli so pevci Moškega pevskega zbora Alpine.

»Že v osnovni šoli, ki sem jo obiskovala v Žireh, sem rada risala. To je bil tudi povod, da sem se odločila za Srednjo šolo za oblikovanje, ki sem jo obiskovala v Ljubljani,« je povedala Mihela Strlič. Na srednji šoli se je prvič tudi resneje srečala s slikanjem in od takrat naprej je to njen konjiček in dopolnitev njene službene dejavnosti. »Najraje slikam tihožitja, največ rože,« pravi Mihela. »Motive

izbiram iz narave. Včasih naredim fotografijo in jo kasneje prenesem na platno, drugič si kompozicijo postavim sama.«

Razstava v Žireh je bila njena prva tovrstna predstavitev. Njene misli pa so že usmerjene naprej. »Prva razstava je mimo. Sedaj ne smem odnehati,« je dejala po končani razstavi. »Dogovarjam se za predstavitev na Telekomu, odpira se mi še nekaj drugih možnosti,« je povedala Mihela Strlič.

Jožica Kacin

Sašo Jereb je na evropskem prvenstvu mlajših članov zasedel drugo mesto

26. novembra je bilo v Ljubljani evropsko prvenstvo mlajših članov do triindvajset let. Žirovec Sašo Jereb se je spet izkazal. Bil je drugi in prejel srebrno medaljo.

Sašo Jereb je poleg tega dosegel še en lep uspeh. Kot nadpovprečen študent in športnik je prejel nagrado fundacije Roka Petroviča. Nagrada se vsako leto podeljuje športniku, ki dosega nadpovprečne rezultate v rednem šolanju.

J.K.